

எழுத்தாணி

பல்கலை இதழ்

ஏப்ரல்

இதழ்-01

2012

பழம் படு
பனையின் புகழ்

கதை பேசிய
வயல்வெளிகள்



உடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Media Resources and Training Centre (MRTC) University Of Jaffna, Sri Lanka



In Tamil media climate, It is an exciting time of change and opportunity. A Media Study programme specifically attuned to this new media landscape offering a blend of media production skills, digital tools, creativity is required

MRTC diploma course places diploma holders in the starting blocks of a broad range of media production careers with a wide knowledge base and some specific skill sets.

In preparation for an industry in which job and skills boundaries are now converging, technical/production skills, team and communication skills, a creative outlook and an understanding of contemporary media practice and business model is the need of the hour.

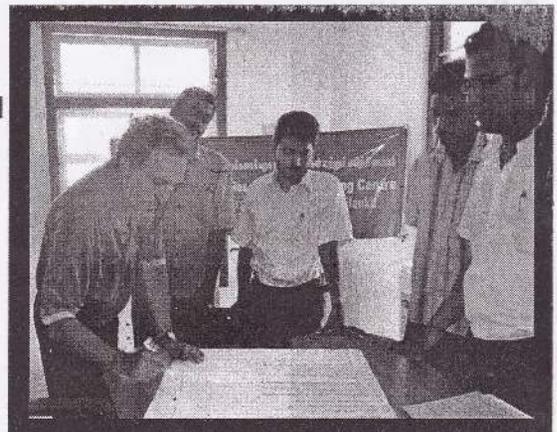
MRTC Professional diploma programme develops students who can adapt to changes in this fast moving and constantly evolving media environment.

Our students have been working on lab journal, video journal and online journal during their study and have gone on to work in a range of media occupations.

The Tamil medium Journalism programme offered by MRTC is the first of its kind in the country. The courses we offering are of exceptional quality and meet the demands of the media and creative industries for talented and highly skilled diploma holders.

MRTC has productive working relationships with media industry partners, including regional, national and international media

Teaching is led by experienced industry practitioners and highly qualified tutors who guide students towards a critical and historical understanding of print, radio, television, film and new media cultures.



“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்”

எழுத்தாணி

இதழ்-01

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக ஊடகவளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மைய மாணவர்களின் பயிற்சி இதழ்

ஆசிரியர் குழுவினர்
ப.ஐஸ்வர்யா
பா.அனோஜா
ஜெ.ஜெகன்
சி.ககனியா
சி.முருகாநந்தினி
ப.புவிதா
நே.நிருஷாந்

நிர்வாக ஆசிரியர்
தே. தேவானந்த்

ஆலோசனை
ஆ.சபேஸ்வரன்

பக்க வடிவமைப்பாளர்கள்
ப.ஐஸ்வர்யா
சி.ககனியா
சி.முருகாநந்தினி
நே.நிருஷாந்

ஆய்வுக்கூறுகள்

க.கணேசதாசன், மு.கௌசீகா, டி.ஐ.மறீன்,
சி.ககனியா, ம.சுபந்திரா, ப.ஐஸ்வர்யா,
சி.முருகாநந்தினி, நே.நிருஷாந், த.சுபீன்,
பா.அனோயா, சூ.மீருஷா, நா.துவாரக்,
சி.கஜித்தா, டி.ஐ.டி.ஐ.கன், ப.புவிதா,
பா.கஸ்திரா, ச.கம்ஷா

வெளியீடு

ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம்
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்.

தொடர்புகளுக்கு

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக

ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம். (MRTC)

84, ஜிப்பா பள்ளி ஒழுங்கை,

யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பெ : 0212229878

Email: directormrtc@gmail.com

உள்ளே...

1. கேள்விக்குறியாகும் நெடுந்தீவின் நன்னீர்வளம்
2. பழம்படு பனையின் புகழ்
3. கிராமங்களில் களைகட்டும் காவடி
4. உதயம் காணத்துடிக்கும் உதயபுர மக்கள்
5. வலுவிறந்தோரின் வலு
6. யாழில் தொய்வடையும் நெசவு உற்பத்தி
7. புண்பட்ட நெஞ்சு புனைகவிட்டால் ஆறுமா?
8. காத்தவராயன் காலப்போக்கில் என்னவாகும்?
9. எமது மரபுரிமைச் சொத்துக்கள்
10. கேடு கண்டால் நீ ஒரு
11. சிவக்கும் விழிகளுக்குள் இன்று சிவத்தம்பி
12. நாணய சந்ததியின் இன்றைய தேடல்களாம்
13. ஒழிந்து போகும் சலவைத் தொழில்
14. அழகும் அவசியம் சுத்தமும் அவசியம்
15. கதைபேசிய வயல் வெளிகள்
16. செம்மொழியான தமிழ்மொழியாம்..
17. ஏக்கத்தோடு தொடரும் முகாம் வாழ்க்கை
18. மனித வள அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்ட தொழிற்ப் பயிற்சி நிலையம்
19. இருட்டு வாழ்வில் மனிதர்கள்.

இலங்கையின் வடக்கே யாழ் குடாநாட்டில் இருந்து சுமார் 42 மைல் தொலைவில் மண்டைதீவு வேலாணை புங்குடுதீவு நயினாதீவு போன்ற தீவு கற்பங்களைக் கடந்து இலங்கையில் பெரிய தீவு கற்பமாக விளங்குவதே நெடுந் தீவாகும்.

நெடுந்தீவானது இலங்கை தமிழர் பாரம்பரியத்தை நன்னகரத்தே கொண்டும் பன் நெடுங்காலம் தொடர் இந்திய தமிழக தொழிற் புகள் மட்டும் அல்லாது அந்நிய ஆட்சியாளர்களான போர்த்துகீசர் ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி களுக்கு உட்பட்ட ஓர் பிரதேசம் என்பதை காலச்சுவடுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காலகட்டத் திலும் இப் பிரதேசத்தின் நன்னீர் சேகரிப்புத் திட்டங்களை பாதுகாப் பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள் ளப்பட்டமையை சுமார் 35களோ

இருந்த போதும் இவ் பிரதேசத் தின் நன்னீர் வளமானது கடந்த 1980 களின் பின் மிக வேகமாக அருகி வருகின்றமையை அன்றைய கால விவசாய நடவடிக்கைகள் கால் நடை வளர்ப்பு முயற்சிகள் இன்று கட்டிக்காட்டத்தக்க வகையில் குறைவடைந் திருப்பதன் மூலம் நன்னீர் சேகரிப்பை மிக வேகமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

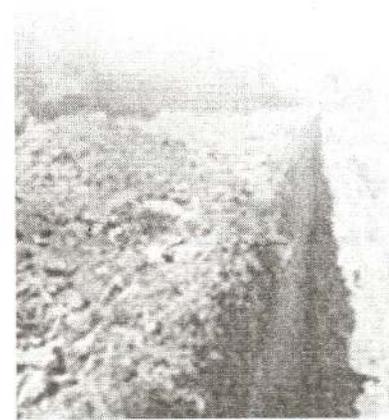
இந்த வகையில் நெடுந்தீவின் பெளதீக சூழல் அமைவை எடுத்து நோக்கின் தென் கிழக்குப்பகுதி மற்றும் தென் மேற்குப்பகுதி தவிர்த்த ஏனைய இடங் கள் கண்ணக் கற்பாறைகள் கொண்ட வையகாவும் கண்சமான பிரதேசம் கடற்கரையை அண்டிய மணல் பிரதே சமாகவும் இருப்பதனால் இவ்



மேற் கொள்ளப்படாமை இன்னும் சிறிய காலத்துக்குள் தீவின் நிர்வ ளத்தை கேள்விக்குறியி ஆக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.. இத்தீவின் நன்னீர்வளத் தேவை யினை மிக வேகமாக பாதுகாப்ப தற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்வதற்காக புதிய நன்னீர் கிணறுகளை உருவாக்குவதோ அல்லது புதிய நன்னீர் குளங்களை அமைப்பதோ

கேள்விக் குறியாகும் நெடுந்தீவின் நன்னீர் வளம்.

மீற்றுர் சுற்றளவு கொண்ட சிறிய பிரதேசத்தில் பாரிய அளவிலான நன்னீர் குளங்களை அமைக்கப் பட்டிருப்பதன் மூலம் இப் பிர தேசத்தில் குடிநீர் ஒரு நீண்ட கால பிரச்சனைக்குரிய விடய மாக ஊகிக்கப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது.



இடங்களில் அதிகமாக உவர் நிர் ஊற்றுக்களை கொண்டமைந்து உள்ளன. நன்னீர் பகுதியான தென் மேற்கு பிரதேசம் கோளான் கற்பாறை களாலான தட்டுக்களை கொண்ட கடல் மட்டத்தில் இருந்து 12 அடி உயரமான பிரதேசமாக காணப்படும். சாறாப்பட்டி கிராமமே நெடுந்தீவின் நன்னீர் மையமாக விளங்குகின்றது. இப் பிரதேசத்தில் உள்ள நன்னீர் வளத் தினை நம்பியே கிட்டத்தட்ட 1400 குடும்பங்களை சேர்ந்த 5000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை யினை நகர்த்தி வருகின்றமை குறிப்பிட் தத்தக்கது. ஆனால் இம் மக்களின் குடி நீர் தவிர்த்த ஏனைய தேவைகளை இவ் வளத்தினைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் அங்கலாய் கின்றமைக்கு இதுவரை எவ்வித ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளும்

சாத்தியமாக அமையப் போவ தில்லை மறாது இருக்கின்ற நன் நீர் ஊற்றுக்களை பாதுகாப்பதன் மூலம் இந் நன்னீர் வளத்தை நெடுந்தீவில் நிலைநிறுத்த முடியும். குறிப்பாக நெடுந்தீவில் உள்ள நன்னீர் குளங்களாக வெட்டுக்களி பெரியகளி, பேய்க்களி, வெள்ளைக் களி, செம்பட்டைக்களி, தாமளாப் புகளி போன்றவற்றுடன் சன்னாங்குளம், நெழுவினக்குளம் இராவண்டைக்குளம், போன்ற வற்றை புனரமைத்து நெடுந்தீவில் கிடைக்கும் மழைவீழ்ச்சியை கடலூடன் சங்கமிப்பதைத் தடுத்து நீரினை தீவுக்குள் நிலைத்து திற்கக்கூடிய வகையில் அபி வீகுத்தி செய்வதன் ஊடாக இன்னும் இருபது வருடங் களுக்குள் பல நன்னீர் ஊற்றுக் களை உருவாக்க முடியும்.



என்பதோடு விவசாய நடவடிக்கைகளையும் கடந்த காலங்களையப் போன்று நகர்த்த முடியும்.

இதே வேளை நெடுந்தீவின் தெற்கு பிரதேசம் மற்றும் தென் கிழக்கு தென் மேற்கு பகுதிகளில் இன்று ஒரு பகுதி மக்கள் தமது அன்றாடத் தொழிலாக நிலத்தின் கீழ் இருக்கும் கோளாண் கற்களை பாரிய அளவில் அகழ்வதனோடு கடற்கரையை அண்டிய பகுதி களில் மணல் அகழ்வுகளும் இடம் பெறுகின்றன. இத்தீவின் அமைவிடச் சிக்கலினால் இத்தீவின் கடல் மண் வளத்தினைக் கொண்டே சகல கட்டிட அபிவிருத்திகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளதால் கடல் நீர் உட்புகும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளமையால் நன்நீர் வளத்திற்கு மேலும் ஒரு சவால் ஏற்பட்டுள்ளதாக அப் பகுதி மக்களில் ஒருசாரார் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

கடந்த காலத்தில் நெடுந்தீவின் ஒல்லாந்தர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட குதிரைகள் நீர் பருகுவதற்கென தனியான குதிரை லாயங்களை சாராப்பட்டிப் பகுதியில் அமைத்து அவை நீர் அருந்தவதற்கு ஏதுவாக வறடம் முழுவதும் நீர்தங்கக் கூடிய வகையில் நெடுந்தீவின் தென் பகுதியில் 15க்கும் அதிகமான கேணிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் மாரிகாலங்களில் தேங்கும் நீரினைக் கொண்டு வரட்சிகாலங்களில் கால்நடைகள்

உயிர் வாழ்ந்தன. தற்போது இவை தூர்ந்து காணப்படுவதால் வரட்சி காலங்களில் நீர் வற்றிப் போவதால் கால் நடைகள் உயிர் வாழ முடியாமல் இறந்து போகின்றமையால் கால் நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பெரும் அளவிலான கஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

நெடுந்தீவின் 15 வட்டாரங்களுக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களுக்கும் தற்போது சாராப்பட்டிப் பகுதியில் உள்ள குறிப்பிட்ட நன்நீர் கிணறுகளில் இருந்தே குழாய்கள் மூலம் நீர் விநியோகிக்க பட்டு வருகின்றது. அப் பகுதியில் 40க்கும் மேற்பட்ட நன்நீர் கிணறுகள் காணப்படுகின்ற போதும் குறிப்பிட்ட சில கிணறுகளில் இருந்தே தொடர்ந்து நீர் பாய்சல் நடவடிக்கைகள் மேற்கு கொள்ளப்படுவதால் உவர் நீராக மாறுவதோடு அருள் கோடை காலங்களில் குடிப்பதற்கு ஏதுவாக அந்நீர் அமைந்து காணப்படவில்லையாயினும் அதனையே மக்கள் அருந்தி வருகின்றமை வேதனைக்குரியதே.

சாராப்பட்டிப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற சகல நன்நீர் கிணறுகளில் இருந்தும் 5 வீதமான நீரினை நாளாந்தம் சம அளவில் பெற்று சாராப்பட்டிப் பகுதியில் நீர்த்தாங்கிகளில் சேகரித்து அதனை குழாய்கள் மூலம் ஏனைய பகுதிகளுக்கு விநியோகிப்பதன் மூலம் அப்பகுதி நிர்வகம் உவர் ஆவதை தடுத்தி நிறுத்த முடியும்.

தொடர்ந்தும் தற்போது இடம் பெறுவது போல் பாரிய இயந்திரங்களைக் கொண்டு குறித்த சில கிணறுகளில் அதிக அளவிலான நீரினை பெற்றுக் கொள்ளும் நடவடிக்கையானது எதிர்காலத்தில் சாராப்பட்டிப் பகுதியின் நன்

நீர் வளத்துக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையுமென சூழலியலாளர்கள் அச்சம் வெளியிட்டுள்ளனர். இதேவேளை நெடுந்தீவின் நன்நீர் வளத்தினை பாதுகாப்பதற்கான துரித நடவடிக்கைகளில் அரசு மற்றும் சமூக நிறுவனங்கள் பாரிய அளவிலான திட்ட முன் னெடுப்புக்களை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

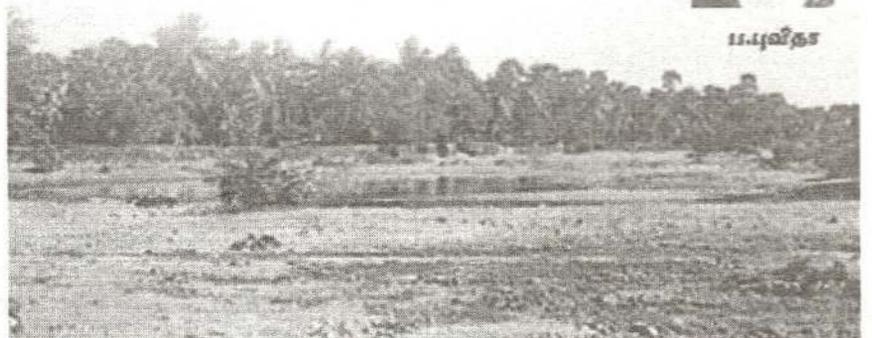
மேலும் தற்போது உலக வங்கியின் நிதி உதவியோடு சட்டிப் பிரதேசத்தில் உள்ள நன்நீர் நீர்த்தாங்கி படகுகள் மூலம் கொண்டு வந்து விநியோகம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளாக சுமார் 300 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் செலவில் 3 வருட நீர் வழங்கல் திட்டம் இவ் வருட இறுதிக்குள் மேற்கொள்ளப்பட உள்ளமை மூலம் நெடுந்தீவின் நன்நீர் தேவையினை குறிப்பிட்ட அளவு நிவர்த்தி செய்ய முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மேலும் இப் பிரதேசத்தில் கடல் நீரினை நன்நீர் ஆக்கும் முயற்சிகள் மூலம் நீர் வழங்கலை மேற்கொள்வது பாரிய நிதி விரயத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பதால் இத்திட்டம் பல அமைப்புக்களால் கைவிடப்பட்டுள்ளது.

எது எவ்வாறாக இருந்த போதும் இத்தீவின் நன்நீர் வளமானது. விரைந்து பாதுகாக்கப்படாவிடின் இப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையும் கேள்விக்குறியே...



ப.புவீசர்



பழம் பரு பனையின் புகழ்

வனையாமல் கோணாமல் வான் நோக்கி உயர்ந்து வளரும் பனை வரண்ட பிரதேசங்களிலும் வாடாமல் கருகாமல் செழித்து வளரும் தனித்தன்மை பெற்றது. வைரம் வாய்ந்த மரமானாலும், மென்மையான குருத்து. இனிமையான நூங்கு, வெவ்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஓலை, கயிறாக வரும் தும்பு, பசியாற உணவும், பருகிமகிழ் பானமும் தரும் பெருமைக்குரியது பனையே. என்பதை பனை நூறு சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

பெரும்பான்மையாக தமிழர் வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற நிலப்பரப்பின் புவியியல் அமைப்பிலே தானாகவே வளர்ந்து நீளூற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையின்றி பயன் தரும் ஒரு தாவரமாகக் கற்பகதரு காணப்படுகிறது. இதனாலேயே தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலோடு பனை ஒன்றித்திருக்கின்றது. இதனால் பனையை செல்லமாக பல நாமங்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது. பெண்ணை, தாலம், தாளி, தாளிப்புல் கற்பகதரு என்பனவையே அவர்களால் அழைக்கப்படும் நாமங்களாகும்.

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் பனையின் பயன்பாட்டை விளக்க திருக்குறல், சிலப்பதிகாரம், தொல்காப்பியம், நீதிநூல்கள், காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் பாடல்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக,

“தினைத் துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத் துணையாகக் கொள்வர் பழிநாணுவார்” என்பது திருக்குறலிலும்.

“கற்றறிந்த நாவீனார் சொல்லார் தஞ் சோர்வஞ்சி மற்றைய ராவார் பகர்வர்- பனையின் மேல்வற்றிய வோனல கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும் பச்சோலைக்கில்லை யொலி” என்பது நாலடியிலும் காசும் இருக்கப் பனம்பழம் விழுந்தது போல, பனை நிழலும் பரத்தை யர் உறவும் நிலைக்காது போல, பனையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போல், காவோனல விழக் குருத்தோனல சிறிப்பது போல குருவிமின் கழுத்திலே பனம்பழம் கட்டியது போல, பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது என்பது பழமொழியிலும்.

தொப்பென்று விழுந்தான் தொப்பி கழன்றான் அது என்ன? பனங்காய். ஒஓ அண்ணா உயர்ந்த அண்ணா தொழில் என்ன தொண்ணூறு முடிச்ச அதுவென்ன? பனையும் நுங்கும் என்ற விடுகதைகளும், பத்துப் பனைத் தோப்பில் இஞ்சை நான் பட்ட பனை ஆகினனே என்றும் ஒற்றைப் பனையானே நான் ஒரு மரத்துத் தோப்பானேன்,

காவோலை சரசரக்க வண்டெண்டிருந்தேன் காக்கொத்து மச்சாளைப் பெண்டெண்டு இருந்தேன் வண்டொரு குனலி பல்லி வகை வகைஎறும்பும் சேர்த்துக் கொண்டொரு கசாயம் குடித்தால் கண்ட நோய் எல்லாம் மாறும் என்பது நாட்டார் பாடலிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. புற நானூற்றிலே வரும் பாடலொன்று, தலையோர் நுங்கின் நீஞ்சேறு மிசைய இடையோர் பழத்தின் னயங்கனி மாந்தக்கடையோர்,

விடுவாய்ப் பிசிரொடு கடு கிழங்கு நுகர, பொன்னம்பலம் முதலியார் பனை நூறு என்னும் கவிதை நூலில் பனையின் பல வகையான பயன்பாட்டை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். போலிநா கரிமகிந் நாட்டிலும் புக்க தாந் நாலம் யுதவிகள் தள்ளியே அந்நியர் காலில் வீழ்ந் திடுபவர் கண்களைத் திறக்கவே நூல் பனை நூறிகை நுவலறுந் றேனரோ! தொல்காப்பியர் பனையே னைவுங்காவெனிறையு நிணையுங் காலை மின்னொடு சிவனும் பனை நாட்டார் வழக்காற்றியலில் இடம் பெறுவது பற்றி பேராசிரியர் ககைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பனையும் பனம் பொருள்களும் மக்கள் வாழ்க்கையில் முக்கியமானவையாக இருந்தமையால் புலனெறி வழக்குப் பாடல்களில் மட்டுமன்றி நாட்டார் வழக்கியலிலே அவை பெருமளவில் இடம்பெற்றன. பழமொழி, விடுகதை, நாட்டுப்பாடல் என்பவற்றிலெல்லாம் பனையின் மகத்துவம் பேசப்பட்டது. மருத்துவர்களும் பனையிலிருந்து சில பாகங்களைப் பயன்படுத்தினர். இன்று பல்வேறு தேவைகளுக்கு பனையின் பயன்படுகிறது. பனையின் பயன்பாட்டைக் யாவராலும் மறக்க முடியாது. தமிழர்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத் தொன்மைகள் பல இடிந்தும், அழிந்தும், மடிந்தும் செல்கின்ற இத்தருணத்தில் தமிழர்களின் தொன்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றதாய் இந்தப் பணமரம் அமைகின்றது. என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.



கிராமங்களில் களைசட்டும் காவடி

தொன்மை மிக்க மதமாக வசவ மதம் விளங்குகின்றது. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த வசவ சமயத்துக்கும், காவடிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. கிராமியக் கலை வடிவங்களாக கோலாட்டம், கரகாட்டம், செம்புநடனம், கும்மியாட்டம், காவடி என்பன உள்ளன. இவற்றில் காவடி பற்றி நோக்குவது சிறப்பானதாகும்.

மாயினாலும் சேயினாலும் தொல்காப்பியத்தைக் கண்டிரைத்த பன்னிரே காவடி என்ற பதம் உருவானது. காவடி என்ற பதம் மருவி காவடி என்ற பதமாக தோற்றம் பெற்றுள்ளது. காவடி பற்றி மறைமலை அடிகள்ளார் பல சுருத்துக்களை எழுதி வைத்துள்ளார். ஆரம்பத்தில் ஆதிவாசிகள் விலங்குகளை வேட்டையாடி காவடியில் கட்டி எட்டிய தூரம் வரை கொண்டு சென்றுள்ளார்கள். பரம் தூக்கியாக பாலித்த காவடியை காலப்போக்கில் முருகன் ஆலயப் பரம் காவடியாக உருவம் பெற்றுள்ளது. காவடி என்ற ஆட்டக்கருவியை தோளில் கமந்து கொண்டு தலில் நாதஸ்வர இசைக்கிறப ஆட்பட்டும் ஆட்டம் காவடியாட்டம் எனப்படுகின்றது. முதன்முதலில் காவடியை இடும்பன் எடுத்ததாக புராணக்கதைகள் சான்று பகர்கின்றன. இக்கதை முருகனது என்ற புராணக்கதையில் உள்ளது. காவடி எக்கும் போது பக்தர்கள் வீரதம் அனுஷ்டிப்பார்கள்.

காவடியின் இரு முனைகளிலும் மயிலிறகு கட்டி நாகபடத்தை நாலிலும் அலகிலும் குத்தி செடிஸ் ஏற்றி கயிறுறால் பிடித்து தலில், நாதஸ்வர இசையுடன் பாடல் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் விதியிலே பலன் வருவர். பெண்கள் தலைமயிலே பார்பெம்பு தூக்கக் கொண்டு காவடிகளுடன் செல்வார்கள். நேர்த்திக் கடனுக்காக ஆரம்பித்த பரங்காவடி பலவித வடிவத்துடன் ஆட்டமும் பெறக் தொடங்கியது. பன்னைய காலங்களில் எங்கே முருகன் ஆலயம் இருக்கின்றதோ அங்கே காவடி ஆடப்படுவது என்றிருந்தது. ஆனால் இன்று கோயில்களில் உற்சவம் என்றால் அங்கே காவடிகளை காணமுடியும். பரங்காவடி, பன்னீர்க்காவடி என்று ஆரம்பித்த காவடிகள் இன்று பறவைக்காவடி, தூக்குக்காவடி, சந்தனக்காவடி, மச்சக்காவடி, மயில்க்காவடி, சர்ப்பக்காவடி என்று பல வகையாக உருப்பெற்றன. உலகம் முழுவதும் காவடிகள் வீர்த்து நேர்த்தியினாலேயே ஆகும்.



காவடியாட்டம் முருகன் கோயிலில் மட்டுமன்றி எல்லாக் கோயிலிலும் நேர்த்திக்காக எடுக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் அம்மன் ஆலயங்களில் பொங்கல் நேரங்களில் அத்தமான் காவடிகள் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. காவடிகளை அளவெட்டி, இறுறில், கழிபும், தாவடி, மீசாவை, வடமராட்சி போன்ற இடங்களில் வண்டைகளுக்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதைத்தவிர இந்தியாவில் அறுபடை முருகன் கோயிலில் அத்தமான் பக்தர்கள் தம் நேர்த்திக்கடன்களை காவடி மூலம் செலுத்துகின்றனர். காவடிகள் தலியே நாதஸ்வரத்துடனும் மேளத்துடனும் ஆடப்படுவதில்லை. பறை மேளத்துடனும் ஆடப்படுகின்றன. உதாரணமாக தொண்டைமானாறு சந்தி முருகன் கோயிலில் காவடிகள் பறை மேளத்துடனும் ஆடப்படுகின்றன.

தூக்குக்காவடி எனப்படுவது முற்செடிக்களை ஒருவரின் முதுகில் குத்திய பின் வண்டியொன்றின் மீது ஏற்றி அவரை கமந்து இயர்வலம் அடைத்துச் செல்வதாகும். இக்காவடி வீதிவழியே வரும் போது பக்தர் பாடல்களை ஒலிப்படிச் செய்து கொண்டு வருவார்கள். அனுமட்டுமல்லாது காவடிகள் எடுக்கும் போது பக்தர்கள் தமது நேர்த்திக் கடனுக்கேற்ப செடிக்களை தமது மீடலில் ஏற்றிக் கொள்வார்கள். பரங்காவடியை இளம்வயதளில் இருந்து பெரியவர்களை அனைவராலும் ஆடப்படுகிறது.

காவடிகளை ஆண்கள் மட்டுமன்றி பெண்களும் எடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று பாடசாலைகளிலும், முக்கியவிழாக்களிலும் இயர்வலங்களிலும் மேடை நிகழ்வுகளிலும் காவடியாட்டம் வளர்ந்துருப்பது பாரம்பரியக் கலைகளின் உயிரோட்டத்துக்கு வலுச் சேர்க்கின்றது என்றால் மிகையாகாது.



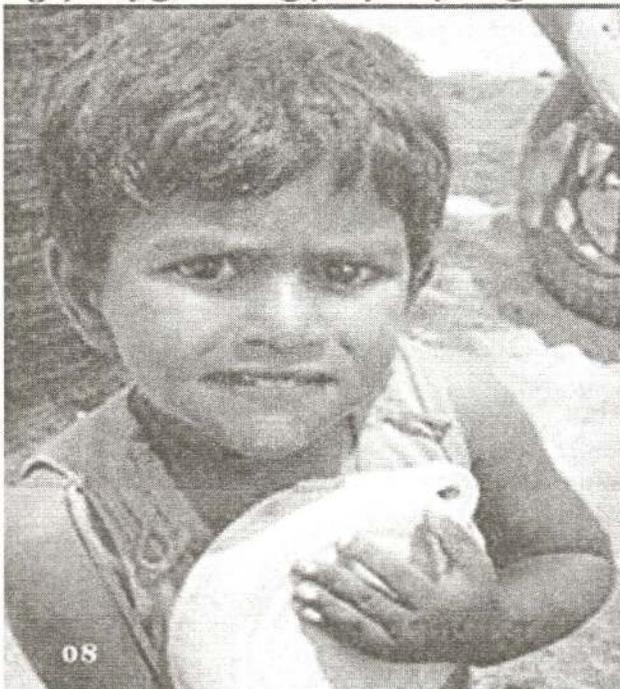
சுகவியா. எஸ்

யுத்தத்தின் பின் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் நீக்கப்பட்டு மக்கள் பல வருடங்களின் பின் தம் சொந்த இடங்களில் மீளப் குடியேற்றப்பட்டு வருகின்றனர். அந்த வகையில் 16வருடங்களின் பின் j/89 கிராம சேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த உதயபுர மக்கள் மீளக்குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

மக்களை மீளக் குடியேற்றுவதில் அரசு காட்டும் வேகம் மக்களுக்கான அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் இல்லை. கடற்றொழிலை பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட உதயபுர மக்கள் அடிப்படை வசதிகள் கூடக் கிடைக்காமல் அல்லலுறுகின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் 203 துண்டு காணிகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு 150 குடும்பங்கள் வசித்து வருகின்றன. இக்கிராமத்தினுள் நுழைவதற்கு ஒற்றையடிப் பாதையே காணப்படுகின்றது.

உதயம் காணத் துடிக்கும் உதயபுர மக்கள்

இரு மருங்கிலும் பற்றைகள் சூழ்ந்துள்ள தூண் பாதை முழுவதும் மணல் பரந்ததாகவே உள்ளது. இதனுடாக போக்குவரத்து செய்வதில் அப்பிரதேச மக்கள் பெரும் சிரமத்தை எதிர்கொள் வதைக் காண முடிகின்றது. மீளக்குடியேறிய தமக்கு



12தகராங்கள் மாத்திரமே தரப்பட்டதாக யோகேஸ்வரி என்பவர் கூறினார். அதுதவிர தமக்கு எவ்வித உதவியும் செய்து தரப்படவில்லை.

"தேர்தல் காலம் என்றதும் வந்து வாக்குறுதி தாருவார்கள் எம்மால் இயன்ற உதவிகளை செய்து தருவோம் என்று சொல்வார்கள் பின்னர் தேர்தல் முடிவடைந்ததும் இந்த பக்கமே வரமாட்டினம்" என்று அக்கிராம மக்கள் அங்கலாய்த்தனர்.

கண்டெரியாத தன் இருபத்தோரு வயது மகனுடனும் தன் நான்கு பெண் பிள்ளைகளுடனும் உதய புரத்தில் மீளக்குடியேறியுள்ள பரமேஸ்வரி கூறுகையில், "இங்கு வைத்தியசாலை வசதியில்லை. இந்த நிலையில் என்னுடைய மூத்தபிள்ளை கர்ப்பினியாக உள்ள நிலைமையில் அவரையும் இங்கு கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். நள்ளிரவில் ஏதேனும் ஆபத்தென்றால் வைத்திய

சாலைக்கு செல்வதே பெரும் சிரமமாக உள்ளது எனக் கண் கலங்கினார்.

மீளக்குடியேறிய மக்களுக்கான மீளமைப்பு நிதியாக இருபத்தையாயிரம் ரூபா வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இங்கு வசிக்கும் மக்களுக்கு அந்நிதி வழங்கப்படவில்லை.

வீதி துப்பரவு செய்யும் பணியில் ஈடுபடும் குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமே இந்நிதி வழங்கப்படும் எனக்கூறியதாகவும் வேதனைப்பட்டனர்.

இவ்வாறு எவ்வித அடிப்படைத் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலையில், தம் வாழ்வைத் தொடரும் உதயபுர மக்களது வாழ்வில் உதயத்தை ஏற்படுத்த சம்மந்தப்பட்டவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இம் மக்களது வாழ்விற்கும் உதயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.



நா.துவாரகி



காத்தவராஜன்

காலப்போக்கில் என்னவாகும்?

மக்கள் மனதை கவரக் கூடியவை கலை வடிவங்கள். இந்த கலை வடிவங்கள் சமூகத்திலிருந்து தோன்றி சமூகத்திலேயே நிலைத்து நிற்பன. சமூகத்தின் நிஜ விம்பத்தை பிரதிபலிப்பதாக அன்று கூத்துக்கள் காணப்பட்டன. அன்றாடம் வேலைப்பளுவை தாங்கிய மக்களுக்கு உற்சாகத்தைத் தரண்டி உள்ளத்தில் புதைபுண்டு கிடக்கும் வேட்கைகளுக்கு விடுதலை கொடுத்து அன்பையும் அனுதாபத்தையும் வெளிப்படுத்தி மக்களை மகிழ்விக்கும் பண்பைக் கொண்டவை கூத்துக் கலைகள். வந்தது.

கிராமம் கிராமமாக அரங்கேற்றப்பட்ட கூத்துக்கலை சடங்குகளையும் பாரம்பரியங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரிய கூத்தாகவும் யாழ்ப்பாண தனித்துவம் மிக்க கூத்தாகவும் விளங்கிய காத்தவராஜன் சிந்து நடைக் கூத்துக்கலை யாழ்ப்பாணத்தில் இனாவில் தன்னாலை காங்கேசன்துறை வடமராட்சி போன்ற கரையோரப்பிரதேசங்களில் பிரபலமாக ஆடப்பட்டு வந்தது. முத்துமாரி அம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கூத்தாகும். ஊர்த் திருவிழாக்களின் போது இரவிரவாக இக்கூத்து ஆடப்பட்டு வந்த போதும் பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தனின் கூத்து புத்தாக்கத்தின் மூலம் மூன்று மணித்தியாலான்களாக குறைக்கப்பட்டு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு

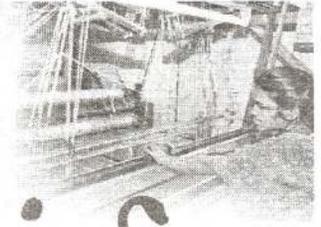
இக்கூத்தின் பாத்திரம் ஏற்று ஆடுபவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஆற்றுகையை மேற்கொண்டனர். காப்புக்கட்டுதலில் இருந்து ஆற்றுகை மேடையேற்றம் வரை சடங்கு முறைகளும் தாய்மையும் பேணப்பட்டு வந்தன. ஆற்றுகை நான் அன்று இன்றைய நல்லூர் திருவிழாக்கள் போல கூட்டம் நிறைந்திருக்கும். கூத்துக்கட்டுபவர்களும் அண்ணாவிமாகும் சமூகத்தினரால் மதிக்கப்பட்டனர். சினிமாத்திறையின் வளர்ச்சியும் தொடர் வேலைப்பளுவும் கூத்தினை பரக்க வகுவோரின் எண்ணிக்கையை குறைத்தன. இக்கூத்தினை பழுக்கும் அண்ணாவிமாரின் மறைவுக்கு பின்னர் கூத்துகளை செயலற்று போயின. சந்ததி சந்ததியாக பாத்திரம் ஏற்று நடத்தவர்கள் தொடர்ந்தும் அதனை பின்பற்றவில்லை. பாத்திரம் ஏற்றவர்களின் இடமாற்றங்களும் விருப்பமின்மையும் தொடர்ந்தும் அவர்களால் பாத்திரம் ஏற்க முடியாமல் போனது. இக்கூத்தின் ஆற்றுகைக்கான செலவினை ஆரம்ப காலத்தில் ஊர் பெரியவர்கள் வழங்கினார்கள். கால மாற்றமும் அதிகரித்த தேவைகளும் ஆற்றுகைக்கு அதிகளவு பணம் தேவையிருக்கின்றது. தொழில்நாட்டவசதிகளும் தெலைக்காட்சி மோகமும் கூத்தின் மீது மக்கள் நாட்டம் குறைவடைய காரணமாக அமைந்தது. மனித விரும்பங்களும் தேவைகளும் காலத்திற்கு காலம் மாற்றமடைகின்றது. கோவில்களில் இரவிரவாக நடைபெறும் கோஸ்திரங்களும் தற்போது இளைஞர்களும் முதியவர்களும் நிரம்பியிருக்கின்றனர். பாடசாலைகளின் கூத்து பேரட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு கூத்திற்கு புத்துயிர் கொடுக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதும் அதனை கட்டிக்காக்க முடியாமல் தடுமாறும் நிலையே காணப்படுகின்றது.

மிகுஷா.கு



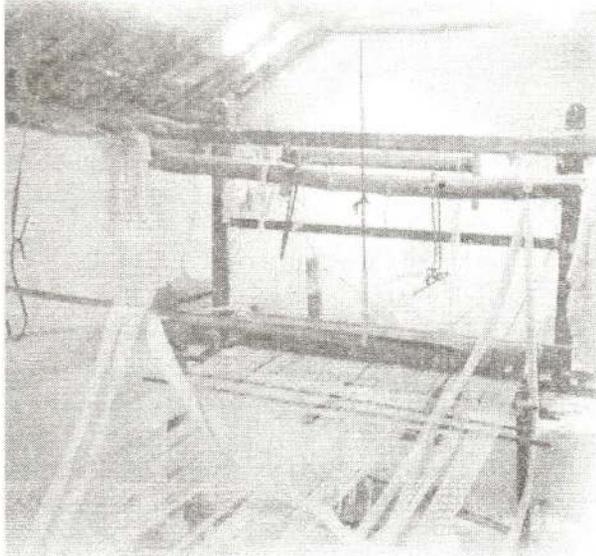
யாழ்ப்பாணம்

தொழில்வகையின் நெசவு உற்பத்தி



பரம்பரியமாக ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலாக இருப்பது கய்தொழில் உற்பத்தியே ஆகும். இவ் உற்பத்திகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் பரம்பரியமாக நெசவு உற்பத்தி காணப்படுகின்றது. இந்தியாவிலும் வேறு நாடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்த நெசவு உற்பத்தியானது இலங்கைக்கு அந்நியரின் வருகையுடன் எடுத்த வரப்பட்டது.

இந்த வகையில் 1960களில் யாழ்ப்பாணத்தில் பூர்வீகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நெசவு உற்பத்தியானது பல நாற்றங்கணக்கான கிளைகளைப் பரப்பி ஆலவீகுட்சம் போல் பரந்து காணப்பட்டது. இதனால் அக் காலகட்டத்தில் பொருளாதார ரீதியிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படவும் இது அடிப்படையாக காணப்பட்டது. இருப்பினும் பிற்பட்ட காலங்களில் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக நெசவு தொழிற்சாலை ஆனது ஒரு வீழ்ச்சிப் பாதையை நோக்கி நகரத் தொடங்கியது. இன்று இத் தொழிற்சாலையானது முற்றாக அழிந்த விடும் தறுவாயை எட்டியுள்ளது. இதற்கு பல வித காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந் நிலையில் இவ் உற்பத்தியின் இன்றைய நிலை பற்றி கரவெட்டி நெசவு நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் திருமதி. வைத்திலிங்கம் குறிப்பிடுகையில், இந்தியரின் வருகையினாலும் அவர்கள் தமது உற்பத்திகளை பல விதமான விளம்பரங்கள் விற்பனை தந்திரங்கள் என்வற்றாலும் தமது உற்பத்திகளை இங்கு விற்பனை செய்யத் தொடங்கினர். குறிப்பாக எமது மக்களும் அதன் பால் கவரப்பட்டதனால் அவர்களும் பெருமளவில் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஆடைகளையே வாங்கவும் தொடங்கினர். இதனால் எமது ஆடை உற்பத்திகள் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கி விட்டன.



தற்போது உள்ள இளம் சமூகத்தினர் நெசவுத் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. முன்பெல்லாம் பல பிள்ளைகள் கஷ்டத்தின் மத்தியில் இங்கு வந்து தொழில் செய்தனர். ஆனால் இன்று வெளிநாட்டுப் பணத்தின் செல்வாக்கு அதிகரித்துள்ளது. வேறு பல கல்வித்துறை வாய்ப்புகள் வந்ததனால் அதனை கற்கத் தொடங்கி விட்டனர். அத்துடன் இத் தொழிலானது மிகவும் கஷ்டமானதாகும்.

உடம்பை வருத்தியே வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. வேறு நாடுகளில் கஷ்டப்பட்டு செய்யும் தொழிலுக்கு அதிகளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படும். ஆனால் இங்கு இவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 200ரூபாய் மாதம் 4000ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனாலும் இவர்கள் இத் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டாது விட்டு விடுகின்றார்கள்.

1967களில் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் நாற்றங்கணக்கான நெசவு உற்பத்தி நிலையங்கள் காணப்பட்டன தற்போது 19 நெசவு உற்பத்தி நிலையங்களே காணப்படுகின்றன.

குறிப்பாக யாழ்ப்பாண நெசவுத் தொழிற்சாலைகளை பொறுத்த வரையில் 6 மாத பயிற்சி நெறிக்காக சேர்க்கப்படுகின்ற மாணவர்களே இங்கு தொழில் செய்கின்றனர்.

ஒரு நெசவு நிலையத்தில் 10 அல்லது 11 பேர் ஒரு தரத்தில் இணைந்த கொள்வார்கள். பிற்பட பலர் நின்று கடைசியில் 5 அல்லது 6 பேர் இங்கு வருவார்கள். இவர்களுக்கு 6 மாத காலத்திலும் ஒரு நாளைக்கு 21 அடி துணி அடித்தால் 200ரூபாய் பணம் கொடுக்கப்படும். அத்தோடு இவர்களுக்கு பயிற்சியின் பின் உறுதிப்படுத்தப்படக் கூடிய வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற நிலையில் இன்று இல்லாமல் போய் விட்டது. மேலும் 6 மாத காலப் பயிற்சியின் பின் ஒரு நெசவு நிலையத்தில் நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு என்பதும் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

தற்போது இங்கு உள்ள நெசவு நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பெருட்கள் மற்றும் அதன் விற்பனை நிலை பற்றி மாண்புமிகு நெசவு நிலைய பொறுப்பாளர் திருமதி. சோதலிங்கம் கூறியதாவது, இங்கு நாம் தற்போது பெட்சீட், ரவல், சேவியர், சாறி போன்ற பெருட்களை உற்பத்தி செய்து வருகிறோம். நாம் இவற்றை தயாரிப்பதற்கான நூலினை கைதடியில் அமைந்துள்ள தொழிற்சாலை திணைக்களம் தருகிறது. இங்கு செய்யப்படுகின்ற பெருட்கள் ஒவ்வொரு வகுடமும் கண்காட்சிக்காக வைக்கப்படுகின்றன. இந்த வகுடமும் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் கண்காட்சி இடம்பெறுகின்றது எனவும் கூறினார்.

அவர் மேலும் கூறாகையில்

இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும்

உடைகள் உள்ளூரிலும்

வெளியூரிலும் விற்பனை செய்யப்

படுகின்றன. குறிப்பாக ஏ 9 பாதை

திறக்கப்பட்டதன் பின் இதன்

விற்பனையும் சீறிதளவு

அதிகரித்துள்ளதாகவும் கூறினார்.

இவர்கள் 8% வகுட இலாபத்துடன்

தான் இத் தொழிலையும் செய்து

வருகின்றார்கள். இங்கு உள்ளூரில்

உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற துணி

வகைகள் குறைத்து 5 அல்லது 6

வகுடங்கள் பாவிக்கும் தன்மை

கொண்டவை. குறிப்பாக இதனை

முதியோர்களே பெருமளவில் பாவிக்கின்றனர்.

ஏனெனில் கைதடி முதியோர் இல்லமானது

வாடிக்கையாக இங்கிருந்தே துணி வகைகளை பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

தற்போது ஒரு வகுட காலமாக நூல் அணுப்பப்படவில்லை. இதனால்

பயிற்சிகளும் மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை.

இது பற்றி அவர்கள் கூறும் போது, இந்தியாவில்

நூலின் விலையேற்றமே இங்கு நூல் பற்றாக்குறை ஏற்படக் காரணம். இதன் காரணமாக தற்போது

மாணவர்களிற்கான பயிற்சிகளும் இடை நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இந் நிலையில் சென்ற வாரம் 14ஆம்

திகதி நெசவு நிலையங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து சங்காணையில் ஒரு கூட்டம் இடம் பெற்றது.

இதில் இந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்த ஒரு ஆடை தயாரிக்கும் நிறுவனத்தினர் எம்மிடம் 2000m துணி

அடித்து தரும் படி கூறினார். அதற்கான நூலும் எமக்கு அனுப்பப்படுவதாக சொன்னார்கள். இதற்கு என ஒரு

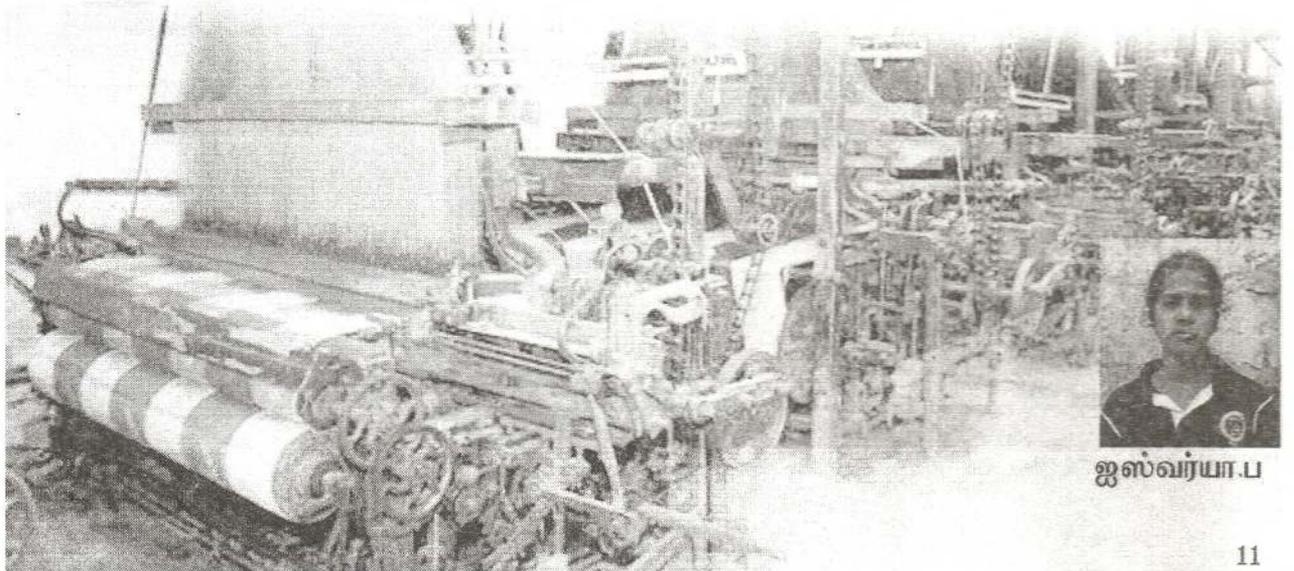
தொகுதி பணமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு எமது நெசவு நிலையம் சார்பில் நாம் சம்மதம்

தெரிவித்துள்ளோம். நூல்கள் அனுப்பப்பட்டதன் பின்னர் எமது வேலைகள் ஆரம்பமாகும் என்று அவர்

கூறினார். தொழில் அற்ற இளைஞர் யுவதிகள் தற்போது அதிகரித்துள்ள நிலையில் இவ்வாறான

தொழில்கள் அவர்களுக்கு வாய்ப்பினை வழங்குகின்றன. நவீனத்துவம் வளர்ச்சியடைந்தாலும் எம் முன்னோர்கள்

பின்பற்றிய முறை அழிவடையாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது எமது கடமையே...



ஐஸ்வர்யா.ப

புண்பட்ட நெஞ்சு

புகைகவிட்டாள் ஆறுமா?



புகைப்பிடிக்கும் பழக்கம் எமது சமூகத்திற்கு மெலக்தேய ஆட்சியின் தூக்கத்தினாலேயே பற்றிக்கொண்டது. இதனால் இந்த சீய பழக்கத்தின தவிர்ப்பதற்கான அறவுழிகள் எமது பழைய இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. புகைப்பிடித்தல் மனித உயிரினத்துக்கு கேடுவிளைவிக்கும் பொருள் என்று யாவரும் தெரிந்ததே! ஆனால் இதனை புரிந்தும் புரியாமல் தவறு இழைக்கின்றார்களா? இம் மாஸிப் என்று என்னத் தோன்றுகின்றது.

ஓவ்வொரு வருடமும் மே 31 ஆம் திகதி சர்வதேச புகைத்தல் ஒழிப்பு தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. உலக வளர்ச்சிகளில் கிடைக்கின்ற புகையிலை பாவனையாளர்களுக்கு தெரிமான நிறுவனங்கள் கிறுதற வரைக்கும் பலமான எச்சரிக்கையினை விடுக்தவையுள்ளன. இதே போல் உலக சுகாதார ஸ்தாபனமது புகைத்தல் எதிர்ப்பு தினத்தினை முன்னிட்டு ஓவ்வொரு தொண்டிபொருளினனை முன்வைத்து விழிப்புணர்வை முதன்மைப்படுத்துவதும் வழக்கம்—

இன்றைய உடைகங்கள் புகைத்தல் எதிர்ப்பு தினம் பற்றி வகுடம் தோறும் 31 ஆம் திகதி புகைத்தல் வினைவுகளையும் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளையும் சூபகப்படுத்தியிட்டு பின்னர் மறந்து விடுகின்றனர். புகைப்பிடிக்கும் பழக்கமானது சமூக பிள்ளைவுக்கு முதந் காரணியாக இருந்தாலும், இன்றைய சமுதாயம் அது பற்றி அலட்டி கொள்ளாத தன்மையே இருக்கின்றது. மரணத்தே தோற்றுவிக்கும் முக்கிய காரணிகளில் புகைப்பழக்கம் இடம்பெறவது கிடத்தில் இருந்து தற்போது முதலாவது கிடத்திற்கு முன்னேறி இருக்கின்றது.

புகைப்பிடிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு அவர்களின் உடல் நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், விளைவுகள் பற்றி கூறுகிறார், யாழ் மாவட்ட காசநோய் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி வைத்திய காலத்தி சிஎஸ். யமுனாசுந்தர. புகைப்பிடிப்பவரின் வாய் வெவ்வுத்தினால் கருவி செய்வதும் கருமையாக காணப்படும் நடத்தைகளில் மாற்றும் காணப்படும்.

சமூகத்தில் வன்முறை அதிகரிப்பதற்கு கிந்த புகைப்பழக்கமே மறைமுக காரணியாக அமைந்து விடுகின்றது. ஏனைய போதைப்பொருள் பாவனையுடனும் இது அடிப்படையாக அமைந்து விடுகின்றது. எமது சுவாச சிறுநுரைகள் 80 சதவீதம் பர்ப்பளவினை கொண்டுள்ளது. இது உயிர் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான ஓட்சிசனை குருதிவளங்களுக்கு கொடுத்து சுவாசிராட்சையிட்டனை அகற்றுகின்றது. இதனை நெருப்பினால் சிதைக்கும் நுயர்கள் தம் உயிர்களுக்கு தூதே கொள்ளி வைக்கும் நினைவுக் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனை பலர் விரும்பி செய்கின்றார்கள் பலர் அதனை விடைகொடுத்து செய்கின்றனர். இதனால் வருகின்ற பொருளாதார விளைவினை விட தோயின் தூக்கமே அதிகமானது.

புகைப்பிடிப்பவர்களில் அரைவாசிப்பேர் இதனாலேயே இறக்கின்றனர். சுவாசப்பற்ற நோய், சுவாசப்பாதை பற்ற நோய், சுவாசப்பை ஒவ்வாமை, இதய பலவீனம், மார்ப்பு, பாரிசலாதம், காலைக்கு செல்லும் கிரத்ததோட்டம் தடைப்பல், வாய்ப்பற்ற நோய் கண்பற்ற நோய், இதர்ப்புண், சிறுநீர்ப்பை பற்றநோய், என பல நோய்கள் புகைப்பிடிப்பவருக்கும், புகைப்பிடிப்பவருக்கு அருகில் நின்று சுவாசிப்பவருக்கும் ஏற்படும். இதனை விட காசநோய் ஏற்படும் சந்தர்ப்பமும் அதிகமானும். புகையிலையில் காணப்படும் 4000 வகையிலான கிரசாயணப்பொருத்தங்களில் 60 வகையானவை பற்ற நோய் ஏற்படுத்தும் தன்மை உடையன. புகைப்பிடிக்கும் பழக்கத்தினை விவக்கி கொண்டால் நூற்பத்தியிட்டு மனித்தியபாயத்தில் குருதியில் பெரும்பாலான காய்ப்பொருளோட்சையிட்டும், நிக்கொட்டியும் இவ்வாறு போதும் என்கின்றார்.

புகைத்தலுக்கு அடிமையாகி இருக்கின்ற 23 வயதுடைய இளைஞன் ஒருவர் கூறுகையில், அளிமைக்காலமாகத் தான் கிந்த பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இதனை கிப்போது நிறுத்தி கொள்ள முடியாதநிலை. காரணம், புகைப்பிடித்தால் தான் புகையூர்சி கிடைக்கின்றது. நாளாந்தம் புகைப்பிடிப்பதற்கு 200 ரூபா செலவாகின்றது. இதனை விட சந்தோசமனை நுகர்ப்பு என்றாலே அல்லது துக்கமான நிகழ்வின்றாலே எனக்கு அதிகமாக புகைப்பிடிப்பிலேயே ஆர்வமாக இருக்கின்றது. ஆனால் இதன் மூலம் ஆபத்து இருக்கின்றது என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது. இருந்தும் திருமணம் செய்தால் விவகாரத்து செய்யக் கூடாது என்ற நினைவே கிந்த புகைப்பிடித்தல் பழக்கம் எனக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றார்.

ஒருவர் புகைப்பழக்கத்திற்கு உள்ளாகுவதற்கான சூழல் பற்றி வைத்தியர் திருமணர் ஜமுனானந்த கூறுகையில்.

சுகுலாசா காரணிகள்

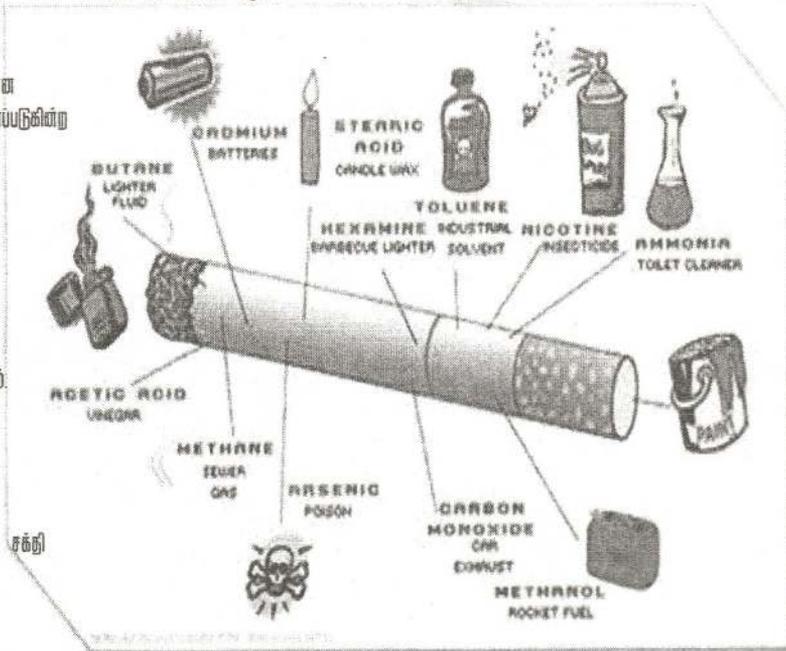
புகைப்பிடிக்கும் நடத்தையில் இருந்து விடுவ அருந்த ஆணான உள்சமூக காரணியை முதவில் ஆராயவேண்டும். சில குடும்பங்களில் பெற்றோர், சகோதரர்கள், புகைப்பிடிக்கும் பழக்கம் உடையவர்களாக காணப்படுகின்ற பிள்ளைகளும் அப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகின்றனர். புகைப்பிடித்தல் வவ்வாறு இருக்கும் என்ற ஆவல் சிறுவர்களை புகைப்பிடிக்க தூண்டுகின்றது. இதற்கு திரைப்படங்களில் வரும் காட்சிகளும், விளம்பரங்களில் வரும் காட்சிகளும் காரணமாக இருக்கின்றன.

நண்பர்களின் கூட்டு பலரின் புறகப்பிடிக்கும் பழக்கத்தினால் தூய்நிலைநறு பொதுவாக பலகலைக்கழக மாணவர்கள், ஓய்வூதிய தொழில் புரிவோர், அத்துடன் மரண விடு திருமண விடு மற்றும் களியாட்டங்களின் போது இலவசமாக கிடைக்கின்ற சூழலே சிறுவர்களுக்கும், இளைஞர்களையும் புறகப்பிடிக்க தூய்நிலைநறு காரணியாக அமைந்து விடுகின்றன. புறகப்பிடித்தல் தங்களுக்கொரு வேறுபட்ட சூழலினை ஏற்படுத்தி தருமொழி மூலக்கோளத்தில் இப்பழக்கத்தினால் ஆழப்பிக்கின்றனர். வேறு சிலர் தம்முடைய எல்லைகள் கடந்த கருத்திரத்தினால் புறகப்பிடிக்கம் மூலம் வரையறுக்க முயல்கின்றனர்.என்கின்றனர் தைத்திய கலாநிதி சி.என்.யமுனாசாந்தா.



கின்றறைய உலக ஓழத்தில் அடுத்து வந்தின்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் 520 மில்லியன் மக்கள் புறகத்தல் காரணமாக பவியாகும் அபாயம் ஏற்படும் என உலக சுகாதார துறையும் மூன் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளது. புறகப்பிடிக்கத்தினால் பிடிக்க பட்போருக்கு நூறு பேரில் ஐம்பது பேருக்கு புற்றுநோய் மற்றும் மாரதப்பு காரணமாக இறக்கின்றனர் என உலக சுகாதார துறையத்தின் ஆய்வு கட்டிக்காட்டுகின்றது.

அத்துடன் புறகத்தல் தொட்புள்ள ஒரு சமூகத்தினாலையே காணப்படுகின்ற மாறுபட்ட சிந்தனைகள் பற்றி யமுனாசாந்தா அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், பலர் புறகப்பிடிக்கும் போது பதகளிப்பு குறையும் என்கின்றார்கள். சிந்து தவறானதும் எதிர்ப்பற்ற யானதுமான எண்ணிக்கருவாகும். புறகப்பிடிப்பதால் பதகளிப்பு அதிகரித்து மேலும் மேலும் புறகப்பிடித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். சிந்தனை விட புறகப்பிடிக்கும் போது இராக சக்தி அதிகரிக்கிறது என்று தவறாக எண்ணுகின்றனர்.



கிந்த புறகப்பிடிக்கம் இளைஞர்களை அல்லது சிறுவர்களை அதிகமாக பிடித்து கொள்வதற்கான காரணம் இவருவாக பற்றுக்கொள்ள முடியும். என்ற தன்மையே. யாழ்ப்பாணத்தின் பொறுத்தவரை சிந்துவைய தூக்கம் விடுத்திருக்கின்றது. எனவே கூறலாம். எல்லா கலாக்களும் சிந்துவைய இவருவாக பற்றுக்கிற்ற தினமே இம்மாதத்திற்கு முக்கிய காரணம். மூன்று சிந்துவைய எங்களின் சமூகத்திற்கும் இப்போது சிந்துவைய சமூகத்திற்கும் பாரிய மாற்றங்கள் சிந்துவைய. முத்திய காலங்களில் ஒரு கட்டுப்பாட்டின் வாழ்த்து எங்கள் சிறுவர்கள் கின்றறைய தினமைய

அதுவும் முற்றிலும் தவறான சிந்தனையே. வேறு சிலர் புறகப்பிடிப்பதால் மனம் ஆறுதல் அடைகின்றது என்பர். சிந்துவைய ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. சிலர் புறகப்பிடிப்பதால் சந்தோசமான மனதினை அடையும் தம்பிக்கையில் புறகக்கின்றனர். சிந்து ஒரு உலகியல் பிரதமயாகும். சிந்து திறப்புகள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், விளம்பரங்கள் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட விளைவு. உடல் ஆயிரக்கியமான விளைவாட்டு வீரர்களையோ, நயக்கர்களையோ மையப்படுத்தி புறகத்தல் தொட்புள்ள விளம்பரங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன.

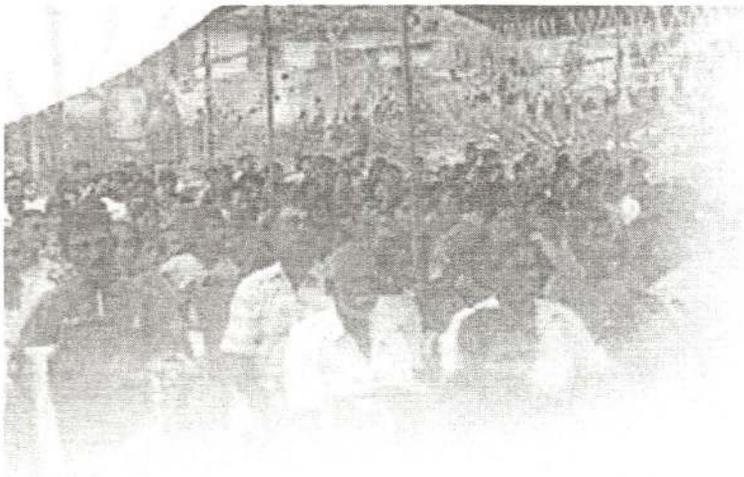
அவ்வாறு சிந்துவைய, மக்களில் இவருவாக பணம் திடப்பதனால் தங்களின் விருப்பங்களை தூங்களை திறமையேறி கொள்கின்ற தன்மைய இப்போது மாறிவிட்டது. சிந்துவைய போதப்பொருட்களுக்கு அடிமையாகின்ற வேகம் அதிகரிக்கின்றது.

எனவே புறகப்பிடிப்பதன் சமூகத்தின் சிந்துவைய முற்றாக கடுக்க விழிப்புறவு முக்கியமானது. சிந்துவைய ஊடகங்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்க வேண்டும் திறப்புகள், தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் புறகப்பிடித்தல் தொட்புள்ள காட்சினை தடைசெய்ய வேண்டும். சிந்துவைய விட சிராமங்கள், வேலைத்தளங்களில் சிந்து பற்றியதான விளைவுகளை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். சிந்து மூலம் ஒரு ஆயிரக்கியமான சமுதாயத்தினை கட்டியெழுப்ப முயற்சிக்கலாம்.

சிந்துவைய பத்திரிகைகளும் தொலைக்காட்சிகளும் தவறான காட்சிப்படுத்துகின்றன. சிந்துவைய பார்த்து சாதாரண மனிதன் புறகத்தலினை செய்தால் தானும் அந்த நயகனைப்போலவே அல்லது விளைவாட்டு வீரனை போலவே சந்தோசம் அடையலாம் என எண்ணுகின்றனர். புறகப்பிடிப்பதனால் காசநோய் வருவதையோ அல்லது புற்று நோய் ஏற்பட்டு அவதிப்படுவதையோ புறகத்தலுடன் சேர்த்து காட்சிப்படுத்தினால் மறுகனமே புறகத்தல் பற்றியதான யினைப்படுத்தப்பட்ட எழுச்சி மறைந்து விடும்.



பா.க.ஸ்ரோ



மாற்றுவலுவலையோர் பிறரை நம்பி யிராது சுய உழைப்பிலேயே அவர்களால் சிறப்பாக வாழ முடியும் என நிரூபித்து வருகின்றது திருநெல் வேலியில் அமைந்துள்ள வலுவிற்தோர் புனர்வாழ்வுச்சங்கம். மாற்று வலுவள்ளோரிடையே நம்பிக்கையை வளர்த்து அவர்களால் எதனையும் சாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி சாதனை படைத்து வருகிறது இச்சங்கம்.

இச்சங்கமானது 1990ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 4ஆம் திகதி உருவாக கப்பட்டது. பிற்பின் போதோ, யுத்தம் உள்ளிட்ட பல்வேறு சம்பவங்களின் விளைவுகளால் பகுதியா கவோ அல்லது முழுமையாகவோ உடல், உள ரீதியாக பாதிக்கப் படுபவர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் நோக்கில் இங்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அந்த வகையில் சக்கரநாற்காலி, முச்சக்கரவண்டி, நடக்கும்சட்டம், ஊன்றுகோல், கொமேட்கதிரை, வெள்ளைப்பிரம்பு போன்றவற்றை மாற்றுவலுவலையோருக்கு இச்சங்கம் வழங்கி வருகின்றது.

இந்தச் சங்கத்தினுடாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் வேலைத்திட்டங்கள்

தொடர்பாக வலுவிற்தோர் புனர்வாழ்வுச் சங்கத்தின் நிர்வாக உத்தியோகத்தர் தேவியரச்சந்திரனிடம் கேட்ட போது, "இந்நிறுவனமானது இவ்வருடம் 21வது ஆண்டை புர்த்தி செய்கின்றது. நாம் என்ன நோக்கத்துடன் இந்த ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கினோமோ அந்த நோக்கை எம்மால் முழுமையாக அடைய முடியவில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

மாற்று வலுவலையோருக்கு மருத்துவ வசதி, சத்துணவு வழங்குவதோடு மாற்றுவலுவலையோரின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்பதற்கான உதவிகளையும் கற்றல் உபகரணங்களையும் வழங்கி வருகின்றோம். மாற்று வலுவலையோருக்கு உளநலம், பொழுது போக்கு போன்றவற்றுக்காக கலாச்சார நிகழ்வுகளை நடத்துதல், ஆலயங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லல், ஊருடந்தோறும் ஆண்டு விழா நிகழ்வில் பல்வேறு வகையான போட்டிகளை நடத்தி அவர்களுக்கு பரிசில் வழங்கி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தல் போன்றவற்றையும் செய்து வருகிறோம்.

இங்கு கேள்கருவிமூலம், ஒலிமூலம், வாய்பொழி மூலம், உதட்டு அசைவு மூலம் என பல்வேறு முறைகளைக் கையாண்டு கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அத்துடன் சுயதொழில் பயிற்சி வகுப்புகளை விரிவுபடுத்தி வருகின்றோம். இவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கான நிலையம் ஒன்றை நிறுவுதல், தங்கமிட விடுதிவசதிகளை விரிவுபடுத்தல், மாற்றுவலுவலையோர்களின் கல்விக்கான வசதிகளை விரிவுபடுத்தல், இயல் மருத்துவ நிலையத்தை விரிவுபடுத்தல் போன்ற திட்டங்களை விரிவுபடுத்தவுள்ளோம் என்றார்.

மாற்று வலுவலையோரால் சுயமாக செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் பொருட்கள் விற்பனைக்கு விடுவதன் மூலம் அவர்களது சுய முன்னேற்றத்துக்கு வித்திடுகிறோம்" என்றார்.

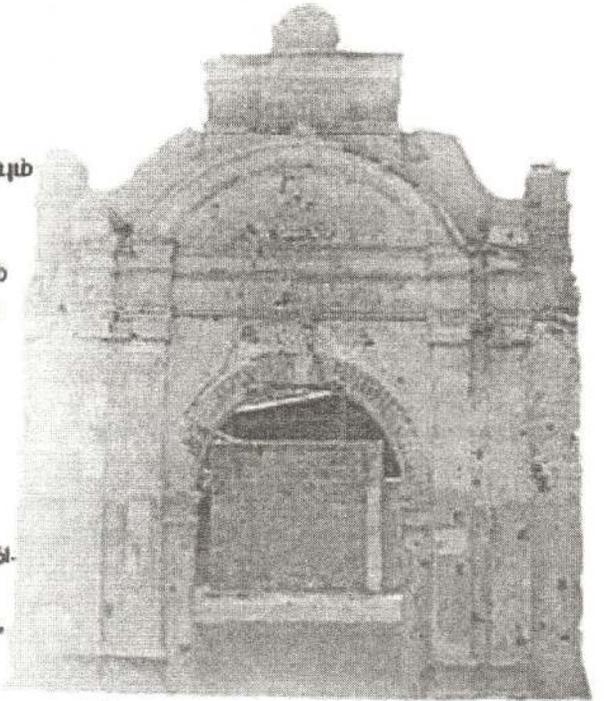
பொதுமக்கள், நண்பர்கள் சமூக ஆதரவும் அக்கறையும் செலுத்தி அவர்களையும் எம் குடும்பத்தில் ஒருவர் போன்று இணைத்துக் கொள்ள முன் வரவேண்டும் அவ்வாறு செயற்படும் அவர்கள் வாழ்வு நிச்சயம் நலம்பெறும்.



சுஜித்தா.



மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் என்பது ஒரு நாட்டின் தொன்மை விழுமியம் வாழ்வியல் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் ஒன்றாகும். தொட்டுரைக் கூடிய பௌதீக ரீதியான சொத்துக்களையும் தொட்டுரை முடியாத பண்பாட்டு ரீதியான சொத்துக்களையும் உள்ளடக்கி இவை காணப்படுகின்றன. பல்வேறுபட்ட வரலாற்றினை உள்ளடக்கிய மரபுகள் எம் யாழ் மண்ணிலும் பல உள்ளன ஆனால் அவை இன்று முறையான பாதுகாப்புக்கள் இன்றி அநாதரவாக உள்ளது இவைதான் எமது வரலாறுகள் என தற்கால சந்ததியினர் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவில் இம் மரபுகள் இன்று தென்படுகின்றன.



இவ்வாறான நிலையில் யுனெஸ்கோ மரபுச்சொத்துக்களை பாதுகாக்கும் செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. அதன் அடிப்படையில் இலங்கையில் அநுராதபுரம், பெலாநறுவை, கண்டி, சிகிரியாக்குன்று, சிங்கராஜவனம், தம்புள்ளவிகாரை, மத்திய மலைநாடு என்பவற்றை மரபுச்சொத்துக்கள் என 2010 ஆம் ஆண்டில் யுனெஸ்கோ நிறுவனம் பிரகடனம் செய்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திலும் மரபுகளாக சங்கிலியன் தோப்பு நகுலேஸ்வரம், வண்ணார் பண்ணைசிவன் கோயில் போன்ற பல இடங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 936 இடங்களை யுனெஸ்கோ நிறுவனம் தெரிவுசெய்து அதன் வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இவ்வாறு மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் வேளையில் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் மரபுச் சொத்துக்களாக கொள்ளக்கூடிய இடங்கள் இன்று கேட்பார் அற்று காணப்படுகின்றன. இதைவிட தற்போது யாழ் குடாநாட்டில் அபிவிருத்தியின் பெயரில் வீதிகள் அகலமாக்கப்பட்டுவருவதும் அதற்காக வீதியோரங்களில் உள்ள சொத்துக்கள் அழிக்கப்படுவதும் சர்வசாதாரணமாக இடம் பெற்று வருகின்றன.

எமது மரபுரிமைச் சொத்துக்கள்



அதுமட்டுமன்றி பண்டைய பொருட்கள் பல நாகரீகம் என்ற போர்வையில் விசிறப்பட்டு நவீனரகப்பொருட்கள் அநேகரின் மத்தியில் தனது ஆதிக்கத்தினை செலுத்தி வருகின்றது. இவ்வாறு அபிவிருத்தி பணிகளாலும் எமது நாகரீகப் போர்வையினாலும் அழிக்கப்படும் சொத்துக்கள் எமது முன்னோர்கள் எமக்கு அளித்துச் சென்ற மரபுரிமைச் சொத்துக்களும் அடங்குகின்றன. மரபுரிமைகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் பலர் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தாலும் சிலர் அதை பாதுகாப்பதில் அக்கறை இன்றியும் காணப்படுகின்றார்கள். எம்முடைய சொத்துக்களை நாமே பாதுகாக்க வேண்டியதும் நம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அப்படியே வழங்க வேண்டியதும் எமது கடமையாகும். மக்கள் அனைவரும் இவற்றை பாதுகாப்பதில் பங்களிப்பு செய்வதும் அவசியமாகும். எனவே வாய்ப்பேச்சில் மட்டும் எமது வரலாற்றை பாதுகாக்காது செயலிலும் மரபுகளை பாதுகாக்க நம்மால் இயன்ற முயற்சிகளை நாம் செய்ய வேண்டும்.



ஈதன்.ஜெ

மாறி வருகின்ற உலகில் மாறுதல் உணவகங்களுக்கு செல்லும் மக்கள் தொகையே! சாப்பாட்டுக் கடைகளை நாடிச் செல்லும் மக்கள் தொகை அதிகரித்துச் செல்லும் விதமே அதிகமாக இருக்கின்றது.

இன்று வீட்டுச் சாப்பாடு சாப்பிட வேண்டும் என்று யாருக்காவது ரூபகத்திற்கு வருகிறதா பாருங்கள். விடுதிச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு நாக்குச் செத்துப்போகும் போது தான் வீட்டிலும் சாப்பாடு இருக்கிறதென்று சிலருக்கு ஞாபகம் வரும். எல்லோரது விருப்பத்திற்கும் உரியதாக உணவகங்களும் தம்மை மாற்றிக் கொண்டு வருகின்றன.

நேரத்தை மிச்சப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அவர்கள் இலகுவான இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து விடுகிறார்கள். அத்துடன் வீதியில் விற்கப்படும் ஐஸ்கிரீம் வகைகளை வாங்கிக் குடிப்பது சுகாதாரத்திற்கு கேடு விளைவிக்கும். எனவே குளிப்பாடக் கடைகளில் விற்கப்படுகின்ற ஐஸ்கிரீம் வகைகளை நம்பிக் குடிக்கலாம் என்பார்கள்.

ஆனால் இங்கு ஐஸ்கிரீம் கப்பனில் குடிப்பதற்கென வைக்கப்பட்டு இருக்கும் கரண்டிகள் ஆபத்திற் குரியதாக இருக்கின்றன. அந்தக் கரண்டிகளை கழுவிக்க கழுவி எல்லோருக்கும் அதையே பாவனைக்கு வைக்கின்றார்கள். சுகாதாரமான முறையில் அதை கழுவுகின்றார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதே! அதனால் சுகாதாரத்தை பேணும் வகையில் ஒரு தடவை ஒருவரால் மட்டுமே பாவிக்கத் தக்கதாக கரண்டிகளை பயன்படுத்த வேண்டும்.



கேடு கண்டால் நீ ஒடு...

யாழ்ப்பாண மாநகர சபைக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களில் 198 ஐஸ்கிரீம் கடை மற்றும் உணவகங்களுக்கு தரச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தரச் சான்றிதழ் மறிப்பீடு இவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றன. 198 ஐஸ்கிரீம் கடை மற்றும் உணவகங்களுக்கு இவ்வாறு தரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னமும் 98 உணவகங்களுக்கு தரச் சான்றிதழ் வழங்கப்படவில்லை. போதிய சான்றிதழ்கள் கையிருப்பில் இன்மையும் பூர்த்தியாக முடியாத நிலையில் சான்றிதழ்கள் இருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். இதில் ஐஸ்கிரீம் கடைகளில் 16கடைகள் மாத்திரமே பதிவு செய்யப்பட்டதாக இருக்கின்றன.

“உணவகங்களது தரம் தொடர்பாக 2011ஆம் ஆண்டில் 12 கடைகளுக்கு யாழ். மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய்தோம்” என்கின்றார்.

யாழ்.மாவட்ட பிரதம பொதுச் சுகாதார பரிசோதகர் மு.யு ஜீவநாதன்.

இதற்கான தண்டப்பணமாக 91000/= வசூலிக்கப்பட்டது.

“பொதுவாக ஒரு முறை பாவித்த கரண்டிகளை (Disposable Method) பாவிக்கக் கூடாது. என அறிவுறுத்தல் விடுத்திருக்கிறோம்.

ஆசிரிய விழாக்காலங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் பாவித்த கரண்டிகளையே பாவனைக்கு வைக்கின்றார்கள். உணவகங்களின் தரத்தினை கவனத்தில் எடுக்கும் விதமாக (MRI) ஐஸ்கிரீம் மாதிரி வகைகளை அனுப்பினோம். ஆய்விற்குப் பின்னர் கிடைத்த பெறுபேறு திருப்திகரமானதாக உள்ளதென தெரிவித்தார். தொடர் நடவடிக்கைகளை மேற்

கொண்டு வருகின்றோம்” என்கின்றார். கடந்த வருடம் கொழும்பிலுள்ள மருத்துவ ஆய்வு நிலையத்திற்கு



பொதுச் சுகாதார பரிசோதகர் மு.யு ஜீவநாதன்.

அடுத்து வரும் ஒரு மாதத்தில் சகல விதமான ஐஸ்கிரீம் மாதிரி வகைகளை ஆய்விற்காக கொழும்பிற்கு அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன.

உணவகங்களில் தண்ணீர் தொற்று, கவனயீனம் போன்ற காரணங்களினால் சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்படுகின்றன.

விற்பனைபாளர்கள் விற்பனை ஒன்றையே நோக்காகக் கொண்டு செயற்படாமல் மக்கள் நலனையும் கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும். பொதுச் சுகாதாரம் சுய சுகாதாரமாகும்.



மு.கௌசிகா

என் கவலைக் கலைகள்
ரொம்பவும்
வானவில்லாகிக் கொண்டிருக்கின்றன!

வானத்துத் தூரகைகள் இல்லாத
வானத்து நிலா
சோககீதம் கேட்பதற்கு
தயாராகிக் கொண்டிருந்தது!

என் மன வானம்
நிலாப்பெண்ணுக்கு அருகே சென்றமர்ந்தது

அன்று அமாவாசை
நாலும் நிலாவும் அருகருகே
இருவர் மனங்களும்
இருட்டு வனங்களாக கிடந்தன!

மாதக் கடைசியில்
பண்டில்லாது கஸ்ரப்படும்
ஏராளமான வறுமை உடல்கள்
உயிர்களோடு நடமாடுகின்றன!

அவர்கள் மனங்களும்
அமாவாசை இரவில்
வனங்களுக்குள்
நடப்பது போன்றதோ...

ஒரு மாதத்தில்
அமாவாசை
ஆசையுடன் ஓடிவரும்

பணமற்று அல்லற்படும்
வறிய முகங்கள் எங்கும்
அந்தக் கும்மிருட்டு பற்றிக் கொள்கிறது!

இருட்டு
வாழ்வில்
மனிதர்கள்!





நாளைய சந்ததியின் இன்றைய தேடல் களம்

யாழ்ப்பொதுநூலகத்தின் சிறுவர் பகுதி செயற்பாடுகள் ஒரு நோக்கு..

மனிதனின் அறிவினையும், அவன் ஆற்றலை மேம்படுத்து ஒர் பெயர்க்கொள்கை திகழ்வதே நூலகங்கள். மனிதன் தமது ஒய்வு நேரப்பொழுதினை மிகவும் பயனுள்ளதாக மாற்றிக் கொள்ளும் போது அவன் சார்ந்த சமூகம் இவ்வகையில் மேன்மை நிலையினை அடைகின்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனையும் அறிவு சார்ந்த பாதைக்கு நல்வழிப்படுத்தும் பணியினை நல்ல நூல்கள் செய்கின்றன.

இத்தகைய பணியை திறம்படச் செய்தவரும் உலகின் தலைசிறந்த நூலகங்களில் ஒன்றாக இலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாண நூலகம் உள்ளது. எமது அறிவுச் சொத்தான இந்த நூலகம் இளமையிலே கொண்டுவர்தலால் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டது. இந்த நூலகமானது இந்நாட்டின் எதிர்கால ஜனப்பவர்களான குழந்தைகளை அறிவும், அற்றவும் படைத்த ஒர் ஆரோக்கியமான சக்தியாக மாற்ற வேண்டும் என்பதில் தெளிவாக உள்ளது.

அந்தவகையில் சிறுவர்தரத்தில் இருந்தே நூல்களை தேடிப்படிக்கின்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தவும் சிறுவர்கள் நூலகத்துக்கு வருவதை ஆர்வப்படுத்துவதற்காகவும், யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் பிரமாண்டமாக பொருட்செலவில் சிறுவர் பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்கப்பூர் அரசின் நிதியுதவியுடன் குழந்தைகளின் அறிவாற்றலை மேம்படுத்தும் பல்வேறு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

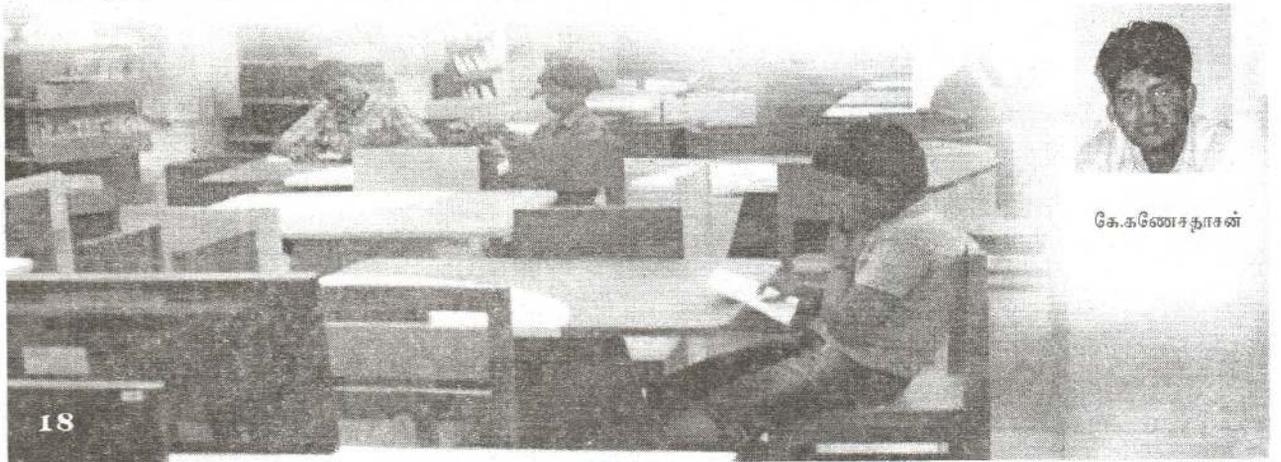
குழந்தைகள் பகுதியின் குழந்தைகளின் ஆற்றலை மேம்படுத்தும் விதமாக ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும் முற்பகல் 10.30 மணி தொடக்கம் 11.00 மணிவரைக்கும் கதைசொல்லும் நேரம் எனும் ஒர் நிகழ்வு நடைபெற்று வருகின்றது.

சிங்கப்பூர் நாட்டில் பயிற்சி பெற்று வந்த நூலகத்தில் கடமைபாற்றும் அலுவலர்களை கொண்டு குழந்தைகளுக்கு சுவாகசியமான புத்திக்கு வேலைகொடுக்கு கதைகளை மிகவும் கவனப்பட்டு சொல்வார்கள். இந்தப் பணியில் ஈடுபடும் ஒருவர் இது குறித்து கருத்து வெளியிடும் போது, இச்சிறுவர் பகுதியில் இடம் பெறும் முக்கிய நிகழ்வில் இதுவும் ஒன்று. நாம் இங்கு வரும் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் பணியிலேயே கதைகளை சொல்லுவோம். இதில் அநேகமான சிறுவர்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால் குறிப்பிட்ட சில குழந்தைகள் மட்டுமே பெரும்பாலும் வருகின்றனர் என்றார்.

எமது குழந்தைகளின் அறிவாற்றல் மேம்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சிங்கப்பூர் அரசின் நிதியுடன் கட்டப்பட்ட இச் சிறுவர் பகுதிக்கு தமது குழந்தைகள் அழைத்து செல்வதில் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறிய முற்பட்டவேளை, அதன் பெறுபெறும் கவலைபளிப்பதாகவே இருந்தது. பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் அப்படி ஒரு சிறுவர் பகுதி ஒன்று நூலகத்தில் இருப்பதாக தமக்குத் தெரியாது என்ற கருத்தை முன்வைத்தனர். சிலர் தமக்கு நேரமில்லை போன்ற காரணத்தினைக் கூறினர்.

குழந்தைகளின் அறிவினை மேம்படுத்துவதன் மூலம் எமது சமூகத்தினை உயர்வடைய செய்யலாம். சிறுவர்கள் அறிவும் ஆளுமையும் மிக்கவர்களாகத் திகழவேண்டும் எனின் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் பாடசாலை புத்தகங்களை மட்டும் அவர்கள் மீது தணிக்காமல் அறிவுசார் புத்தகங்களை சிறுவர்தரத்தில் இருந்தே அவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுடன், குழந்தைகளுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வாறு குழந்தைகளையும் சமூகத்தில் உள்ள அனைவரையும் புத்திஜீவிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடனேயே நூலகங்கள் இயங்குகின்றன ஆனால் நாம் எத்தனை பேர் இவ் நூலகங்களை பயன்படுத்துகின்றோம் எனின் அது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.



கே.கணேசதாசன்

ஒழிந்து போகும் சலவைத்தொழில்

ஒவ்வொரு சமூகத்தினரும் தமக்கென பாரம்பரிய தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். அந்தவகையில் சலவைத்தொழில் ஒரு சமூகத்தினரால் பாரம்பரியமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதன் ஊடாக இந்த சமூகத்தினரின் சேவை, அடைகளை சலவை செய்து கொடுப்பது என்பதற்கு மேலாக, இந்த மதத்தினரின் பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் திருமணம் போன்ற வாழ்வியல் சடங்குகள் தொடர்பான சமீரதராய பூர்வமான கருமங்களுக்கு பெரிதும் துணையாக இருந்தது. ஒரு சமூகத்தினரின் செயற்பாடுகளை மையமாக வைத்து சமூகத்தை நோக்குவதுடன் நின்று விடாது, அந்த சமூகத்தின் பின்னணிச் சிறப்புகளையும் கண்டறிந்த கொள்வது அவசியமானதாகும்.

கட்டு வாடியார்

இந்த சமய புராண வரலாற்றில் சொல்லப்பட்டுள்ள அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராக விளங்கியவர் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் நாயனார். ஏகாலியர் இனத்தவரான இச்சமூகத்தினர் ஆரம்பத்தில் கட்டுவாடியார் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். மாந்திரிகக் கட்டுகளை அவிழ்க்கும் சக்தியை பெற்றிருந்தமையால் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டனர். இவர்கள் சார்ந்திருந்த பகுதிகளில் பெரியதம்பிரான் ஆலயத்தை அமைத்து சிவனை அருவருவத்திரு மேனியாகக் கொண்டு குலதெய்வ வழிபாட்டை செய்து வருகிறார்கள். இந்த சமூகத்தினரின் சேவை இலங்கையில் அரச காலத்திலிருந்தே தொடங்கியிருக்கிறது.

அரசர் பரம்பரை காலத்தில் நிகழ்ந்த பேரர்களின் பேரது சிறை பிடிக்கப்பட்டவர்களையே அரச குடும்பத்தினர் இத்தகைய சலவைத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தி தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றி வந்தார்கள் என்பது வரலாற்றுப்பதிவு. அரச பரம்பரையினரின் வழித் தோன்றல்கள், முதலியார்பரம்பரை, மழவராயர் பரம்பரை முதலான உயர் வேளாள வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த குடும்பத்தவர்களாக தேவைகளையே இவர்கள் பாரம்பரியமாக நிறைவேற்றி வந்தார்கள்.

திருமணம் போன்ற மங்களகரமான கருமங்கள் மற்றும் இயதிச்சடங்குகள், கோயில் திருவிழாக்கள் போன்ற நிகழ்வுகளின் பேரது இவர்களது சேவைகள் சமுதாயத்திற்கு கிடைத்து வந்தன.

பணப்புழக்கம் இல்லாதிருந்த காலத்தில் இவர்களது சேவைக்காக பெருடிகள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது வந்தன. கடந்த காலத்தில் நடந்த யுத்ததின் ஊடான சமுதாயக்கட்டுப்பாடுகள், கலாசார ரீதியான மாற்றம், இவர்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட சங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் போன்ற காரணங்களின் சில செயற்பாடுகள் இல்லாத ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன.

வடபிரதேசத்தில் இச்சமூகத்தினர் மாபு மீறமுடியாத தத்தளித்தக்கொண்டிருந்த வேளையில் கலாசார சீர்திருத்தம் என்ற வகையில் வெற்றி கொண்டிருப்பதை சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். எந்தவொரு கருமமும் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றம் பெறுவது இயல்பு. அந்த வகையில் சலவைத்தொழிலும் சிற்பிற மாற்றமடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தன்னாலை வடக்கைச்சேர்ந்த வேலன் குமாரன், கிராமத்து மக்களுக்காக ஒரு சேவையாகவே இத் தொழிலை செய்து வருகின்றேன் என்றார். இத்தொழில் செய்கின்ற ஆண்களை திருமணம் செய்ய பெண்கள் விடும்புகிறார்கள் இல்லை. கௌரவ குறைவாக நினைக்கிறார்கள். அத்துடன் இன்றைய வாலிபப் பிள்ளைகள் ஆட்டோ, பான்சீ கடை, பலசரங்குக் கடைகள் தான் செய்கின்றார்கள். இன்னும் 5 அல்லது பத்து வருடங்கள் போக இத்தொழில் எவரும் செய்ய மாட்டார்கள். '58 வருடமாக இத்தொழிலைச் செய்து வருகிறேன் என்கட வயதோட்ட ஆக்கன் இத் தொழிலைப்பின்பற்றுவார்களே ஒழிய எதிர்கால சந்ததியினர் செய்யமாட்டார்கள். காரணம் இத்தொழிலை கௌரவக்குறைவாக நினைக்கிறார்கள்' என்கிறார் இவர்.



கரவிட்டடியில் சலவைத்தொழில் வைத்திருக்கும் நடேச எங்களுக்கென சங்கங்கள்கள் இயங்குகின்றன அதிலிருந்து கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டில் போய் உடுப்பு தோய்க்கக் கட்டுப்பாடு, நிலாவாடை விரிக்கக் கூடாது போன்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்ப சடங்கு முறைகளுக்கு அழைப்பிதழ் வருவதில்லை. பெரியமக்களை சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள். சின்ன வயதிலிருந்தே இத்தொழிலை செய்கிறார். இப்ப இத்தொழிலைச்செய்ய யாரும் வருகிறார்கள் இல்லை. இக்கடையை விட்டுட்டு பேரணால் வேறு யாரும் செய்யிற அளவுக்கில்லை என்றார்.

பாரம்பரியத்தைப் பேணும் தொழில்

பூப்புனித நீராட்டு விழா, திருமணம், மரணச்சடங்குகள் போன்ற சடங்குகளில் சில சம்பிரதாய நிகழ்வில் சலவைத்தொழிலாளர் முக்கியமானவர்கள். அவர்களுக்கென சிறப்பான ஒரு கடமைகள் இருந்தன. இன்று சலவைத்தொழிலாளர் வீடுகளுக்கு சென்ற உடுதுணி எடுப்பதில்லை. கடைக்கே கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டும்.



சடங்கு முறைகளுக்கு இன்று சலவைத்தொழிலாளர் செல்வதில்லை. குருக்கள்மாருக்குரிய சடங்கு முறைகளை குருக்கள்மார் செய்வார்கள். ஆனால் இன்று சலவைத்தொழிலாளர் செய்யும் சடங்கு முறைகளை பொது மக்களே செய்கின்றார்கள். இவ்வாறான பாரம்பரிய சடங்கு முறைகளை இவர்கள் பின்பற்றாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்கு யாரையும் குறை கூற முடியாது. காலத்திற்கு ஏற்ப அவரவர் தன் தொழில் களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றது என விநாயகமூர்த்தி தியாகராஜா குருக்கள் குறிப்பிட்டார். முன்னைய காலத்தில் மணப்பெண் வீட்டிலேயே திருமணம் நடைபெறுவது வழக்கம். இதற்காக வீட்டு முற்றத்தில் முகடு வைத்த பந்தல்கள் அமைக்கப்படும். அந்த பந்தல் கூரையின் உட்புறமாக வெள்ளைத் துணிகளை கட்டுவதும் ஒரு பாரம்பரிய நடைமுறையாகும்.

சலவைத்தொழில் செய்பவரே இதனையும் செய்வார். திருமண தினத்தன்று பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டுச்சென்ற மாப்பிள்ளையை அழைத்து வரும் போது மாப்பிள்ளைக்கு தலைப்பாகை வைக்கும் ஒரு சடங்கை சலவைத்தொழில் செய்பவரே செய்வதும் வழக்கம். பெண் வீட்டில் திருமணச்சடங்குகளின் பின்னர் தம்பதிகளை மணமகன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள். அவரது வளவின் வெளிவரவில்லை இருந்து வீட்டு வரசல் வரை வெள்ளைத்துணி யொன்றை விரித்து அதில் தம்பதிகளை நடத்திச் செல்வது ஒரு சம்பிரதாயம்.

இறுதி ஊர்வலம் செல்லும் பாதையில் மயாணம் வரை வெள்ளைத்துணி விரிப்பதை நிலபரவடை விரித்தல் என்று சொல்வார்கள். இதை விரிப்பது சலவைத் தொழிலாளர்களே. ஒரு மரணச்சடங்கின் இறுதிக்கிரியையின் போது நெய் பந்தங்களை தயாரித்துக் கொடுப்பதும் சலவைத்தொழில் செய்பவர்களது கடமையாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்கள் ஆற்றி வந்த பாரம்பரிய மரபு வழி செயற்பாடுகள் இப்போது படிப்படியாக குறைந்து வருகின்றது. சில கிராமங்களில் இவை முற்றாகவே அழிந்து விட்டன என்றும் கூறலாம். வேலைகளை இலகுவடுத்த புதிய புதிய தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் பயன்பாடு வேலையற்ற இயந்திர மனித வாழ்விற்கு முக்கிய காரணமாகும். தொழில் போட்டிகளும் ஆடம்பர வாழ்விற்காகவும் பாரம்பர யாக செய்து வரும் தொழிலிலிருந்து வேறு தொழிலை நாடிச்செல்ல வேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. மனிதனின் தேவைகள் காலத்திற்கு காலம் மாறிச் செல்லுகின்றது. ஆரம்பகாலத்தில் நாம் விரும்பியவை தற்காலத்தில் தேவையற்ற ஒன்றாகும். காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாறவேண்டியது கட்டாயமாகும். மாற்றங்களின் போது சில காலச்சுவடுகள் காணாமல் போதல் தவிர்க்கமுடியாதவையே.

பாரம்பரை பாரம்பரையாக மேற்கொண்டுவந்த தொழிலை அழியவிடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக எம் மூன்றாம் தலைமுறையினர் தள்ளாடும் வயதிலும் தொழிலினை மேற்கொண்டு வருகின்றமை வரவேற்க தக்கதே.....



அனோஜா.பா



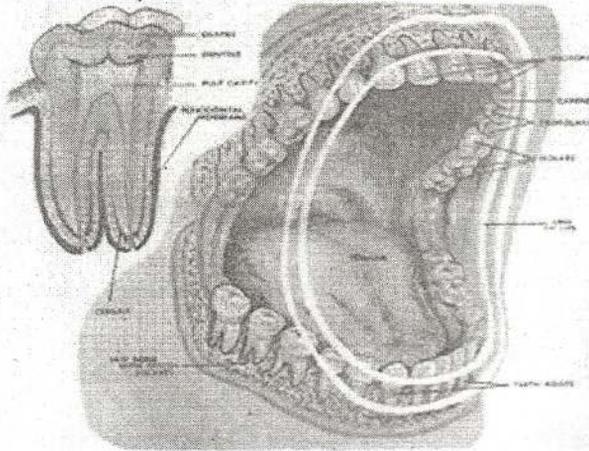
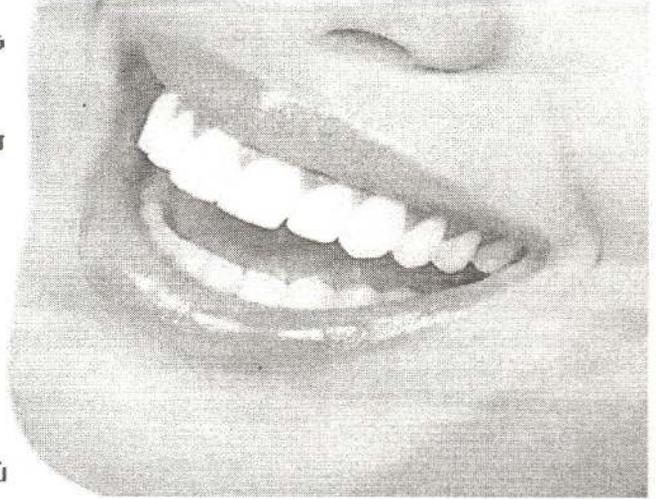
அழகும் அவசியம்

சுத்தமும் அவசியம்

அழகுக்கு முதலிடம் அழகான பற்கள்

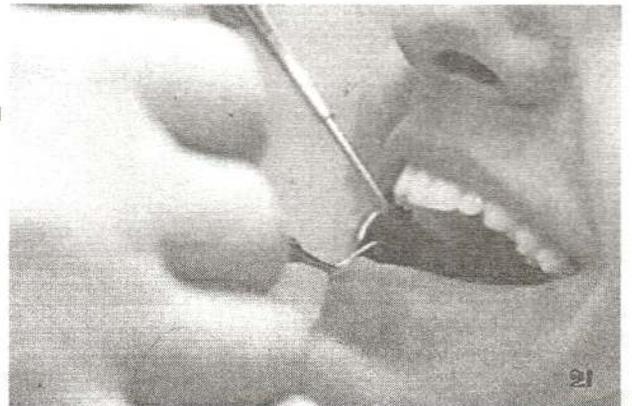
அழகான முகத்தோற்றம் மற்றவர்களை வசீகரிக்க வல்லது. அவ்வாறான தோற்றத்திற்கு உட, உள, சீமக சுகாதாரத்தில் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட அக்கறை செலுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அழகு என்ற வகையில் ஆரோக்கியமான உணவும், அழகான பேச்சும். இதற்கு முக்கிய காரணம்.

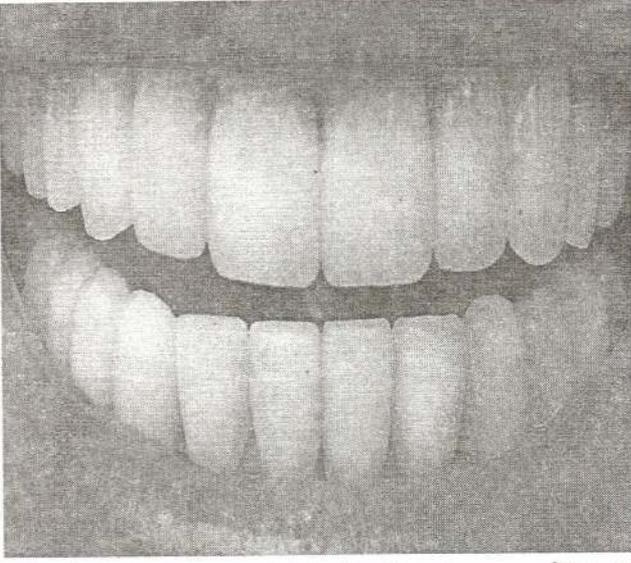
வாய்ச்சுகாதாரம் இதில் மிகுந்த அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஒருவருடன் நேரடியாக பேசும் போது வாய் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். வாய் அழகாக பேசும் என்பதனால் பற்கள் மீது தனிப்பட்ட ரீதியிலான கவனம் செலுத்த வேண்டும். சீறு வயது முதல் பெரியோர் வரை பற் சுகாதாரத்தில் அக்கறையுடனும் அவதானிப்புடனும் இருக்க வேண்டும். வாய்நாள் முழுவதும் ஆரோக்கியமான அழகான பற்களை வைத்திருப்பது எமது கடமையாகும்.



ஆறு மாத காலத்திற்குள் வைத்தியின் ஆலோசனையுடன் பற்களை சுத்தம் செய்தலும் அவசியம். ஒருவரின் வாய்த்துள்ளிருந்திருந்த பற்கள் மீது கவனம் செலுத்தாமையும் பற்களை துலக்காமையும் காரணம் இந்த வகையில் யாழ்- வைத்தியசாலை பீர்ஷ்குட்பட்ட பொதுச்சுகாதார வைத்திய அதிகாரி (P.H.I) கமலேந்திரன் குறிப்பிடுகையில் 'அழகில் ஒன்று வாய்ச்சுகாதாரம் ஆனால் ஒவ்வொரு வருக்கும் நாம் எவ்வளவு தான் ஆலோசனை வழங்கினாலும் கவனத்தில் கொள்ளமாட்டார்கள். பாடசாலைகளிலும், கிராம வைத்தியசாலைகளிலும் கூட்டங்களை நடத்தி பெற்றோர்களுக்கு அறிவுறுத்தல்களை கொடுத்தாலும் அவர்கள் பழைய நிலைமை மாறாது. ஒவ்வொருவருக்கும் அரோக்கியமான உணவு அவசியம் அத்துடன் உணவை அரைத்துக்கொடுக்கும் பற்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும்.

பற்கள் சுத்தமாக்கப்படாமையால் பற்களின் நரம்புத்தளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட பற்களுக்கும் முரசுக்கும் உள்ள இடைவெளியில் சாப்பிடும் உணவு தடைப்பட்ட துர்நாற்றத்தை கொடுக்கும் சாந்திப்பங்களிலும் வாய்ப்புற்றுநோய் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இதனால் ஒவ்வொருவரும் நாளுக்கு இரண்டு தடவை பற்களை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இரவில் சாப்பிட்ட பின்பு பந்துலக்குதல் அவசியம் இரவில் தூங்கும் போது கீழ்க்கள் வாயினுள் சென்று தமது எச்சங்களை விடுவிக்கின்றன. இதனால் தான் ஒருவரது வாய் துர்நாற்றம் அடைய காரணம் இதனால் நேரடியாக பேசும் இன்னொருவரின் சுவாசமும் பாதிப்படையக்கூடியது என்று கூறுபுள்ளார்.





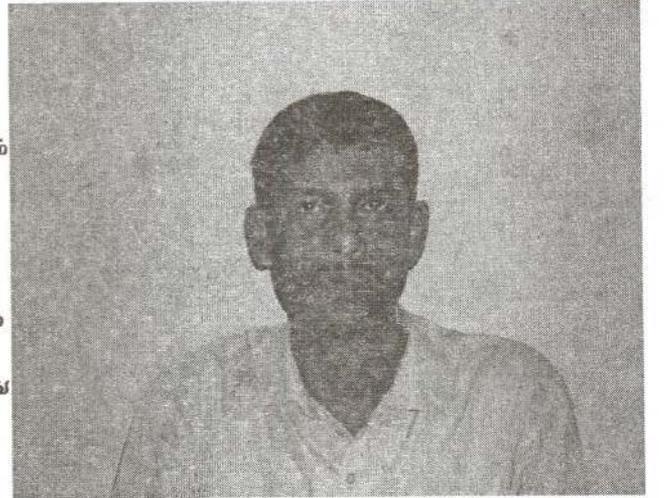
'பற்ககாதாரம் பேணப்படாமையால் முரகவியாதி, பற்கூத்தை ஆகியன ஏற்படுகின்றன. முரக வியாதீக்கு காரணம் கிருமிகளின் தாக்கம் இந்த கிருமிகளில் இருந்து வரும் நச்சுத்தன்மையுடைய பதார்த்தத்தின் மூலம் முரக தாக்கப்படுகிறது. பற்கூத்தையுடைய ஒருவர் வைத்தியரின் ஆலோசனையை பெறவேண்டும். சிறுவர்கள் பற்ககாதாரத்தில் அக்கறை இல்லை இதனால் ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தமது குழந்தைகளின் பற்ககாதாரத்தில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்'. என ஏழாலை பெரது சுகாதார பிரிவுக்குட்பட்ட குடும்ப நல உத்தியோகத்தர் சி. சரணியா தெரிவித்துள்ளார்.

பற்கள் மீது நோய்த்தாக்கம் ஏற்பட்டவுடன் வைத்தியரின் ஆலோசனைக்கு நாடுகின்றார்கள். ஆனால் வைத்தியர் கூறியபடி பற்களை நாளுக்கு

இரண்டு தடவை துலக்கின்றார்கள் என்பது சாத்தியமற்றது. பற்காரிகையால் துலக்கும் படி கூறினால் தமக்கு வலிக்கிறது என கையால் சாத்தியமற்றது. கையால் துலக்கும் போது பற்களில் படிந்து இருக்கும் மஞ்சள் நிறமான காவி பற்களை விட்டு அகலாது. இதனால் சிலரது பற்கள் கறுப்பு நிறமாக தோற்றமளிக்கின்றது. சிறு வயது முதல் பற்காரிகையால் துலக்கும் ஒருவருக்கு அது பழக்கமாகிவிடும் அதுவே புதிதாக பாவிக்கும் ஒருவருக்கு எரிச்சலை ஊட்டும் பற்கள் மீது தாரிகை பட்டவுடன் முரகுகளிலிருந்து இரத்தம் வரும் இதனால் அவர்கள் தமது பழைய நிலைமைக்கு திரும்பிவிடுகின்றனர்.

ஒருவர் இன்னொருவருடன் பேசும் போது அழகாக மட்டும் இருந்தால் மட்டும் போதாது வாய்ச்சுத்தம் அவசியம் தேவை அப்போது ஒருவர் உரையாடும் போது அவருக்கு எந்த வெறுப்பும் கிடையாது. சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது என்று எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகின்றோம். அதேவேளை வாய்ச்சுத்தத்தையும் பேண வேண்டும்.

அழகான ஒருவர் தன்னை மட்டும் அழகாக வைத்திருந்தால் போதாது. தனது பற்கூத்தத்தில் கண்டிப்பாக அக்கறை காட்டவேண்டும். ஒரு தாய் தன்னை மட்டும் சுத்தமாக வைத்திருந்தால் போதாது. தனது குழந்தைகளை கண்காணிப்பாக பார்க்க வேண்டும். சிலர் தமது குழந்தை மேலே அக்கறை இல்லை என்பதை வைத்தியர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். பற்கூத்தத்தில் அதிகம் குழந்தைகளை தான் கவனிக்க வேண்டும். ஏனெனில் குழந்தைகள் பற்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கிறீயாது. தாய் தான் தனது குழந்தைகளின் நலனில் அக்கறை காட்டவேண்டும். வாய்ச்சுத்தம் சரியாக கவனிக்கப்படாவிடின் வாய்ப்புற்றநோய் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என வைத்தியர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எமக்கு எமது நலனில் அக்கறை உண்டு. எமது சுத்தத்தை நாம் தான் பேண வேண்டும். யாழ் மாவட்டத்தில் வாய்ச்சுத்தம் இல்லாமல் 50 வீதமானேர் உள்ளனர் என்று எம்மால் உறுதி பண்ண முடியும்.



சுபத்திரா. எம்



கலைத் பேசிய வயல்வெளிகள்

மனிதனுக்கு அடையாளங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை. நினைவுகளும் அடையாளங்களும் இல்லை என்றால் நீங்கள் உங்களுடைய வீட்டிற்கே திரும்பிச் செல்ல முடியாது. காலத்தின் மாற்றமும் எம் எதிர்கால சந்ததிக்கு நினைவுகளை மட்டுமே கடத்திச் செல்ல முடிகின்றது. எம் பாட்டன் முப்பாட்டன் ஓடியாடி விளையாடிய வயல் வெளிகளையும் குச்சொழுங்கைகளையும் கேட்டுப் பாடுங்கள் கவரஸ்யமான கதைகளை சொல்லும். தோட்டத்து வயல் வெளிகளில் மாலை நேர கூட்டமும் இரவு நேர குச்சொழுங்கை மகிழ்வுகளும் அன்றைய நாட்களின் தின்பியொழுதுகள். சின்னச் சின்ன குடிசை வீடுகளும் சொந்த பந்தங்களின் கலகலப்பும் ஊர் முழுதும் தினைக் கொண்டாட்டம் தான்.

கிராமத்தவர்களின் தொழிலாகவும் சொந்தமாகவும் இருந்தது விவசாயம். காலை எழுந்து தோட்டத்திற்கு சென்றால் இரவு தான் வீடு திரும்புவார்கள் மாலை நேரம் தோட்டத்து வெளியில் ஊர் முழுதும் ஒன்று திரண்டிருக்கும். தோட்டத்து வெளியில் இளவட்டம் விளையாடும் விளையாட்டினை பார்க்க வயதானவர்கள் முதல் குஞ்சுகுமரன் வரை ஒன்று கூடியிருப்பர். அருவி வெட்டிய வயல்வெளியில் வரம்பு நேருக்கு பெட்டியடித்து கிளித்தட்டு விளையாடுவார்கள். இந்த விளையாட்டினை எத்தனை பேரும் விளையாடலாம். ஊர் இளவட்டம் எல்லாம் இரண்டு கண்ணையாய் பிரித்து களத்திலே இறங்குவார்கள். அதற்கு ஏற்ப பெட்டிகள் அமைக்கப்படும்.

இந்த கிளித்தட்டு விளையாட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் 1990 முன்னரே பிரபல்யமாகப் பேசப்பட்டது. இளவட்டத்தினர் கூட்டம் ஊர்களில் நிரம்பியிருந்தது இந்த காலத்தில் தான். பகல் முழுதும் இளவட்டத்தை ஊரில் காண முடியாது. ஆனால் மாலை நேரம் வயல் வெளியின் கதாநாயகர்கள் இவர்கள் தான். காலை முழுதும் வீட்டில் வேலை செய்துவிட்டு மாலை நேரத்தில் பெண்களும் இந்த இடத்துக்கு வருவார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்தே கிளித்தட்டு விளையாடுவார்கள். தோட்டத்து வெளிகளில் உணவிற்காக வரும் கிளிகளை தோட்டத்துக்காரர்கள் வரம்புகளில் நின்று

தம் இது கைகளையும் நீட்டிக்கலைப்பார்கள். இந்த வழக்கமே பின் விளையாட்டாக தோற்றம் பெற்றது. மதியம் சாப்பாடு முடிந்ததும் கொஞ்ச நேர நித்திரைக்கு பின் வயதான பாட்டன் பாட்டிகள் பெண்களை ஊன்றியபடி வயல் வெளி நோக்கி நடக்க ஆரம்பிப்பார்கள். ஏதோ அவர்களும் விளையாடுவார்களை போல. அங்க விளையாட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தம் பழைய நினைவுகளை கொஞ்சம் மீட்டுப்பார்கள். களத்திலே நிற்கின்ற இளவட்டத்திடம் ஏய் அட்டா ? ஏன்டா வீட்டாய் தான் என்டா எட்டி அடிச்சிப்புடுவன் என்று வெறுப்பேத்திரது மட்டும் தான் இவங்க வேலை.

பாடசாலைக்கு செல்லும் சிறுவர்களுக்கு மாலை நேரப்பொழுது இங்கு தான் போகும். தோட்டத்து வரம்பு வெளிகளில் புத்தகப் பைகளை போட்டு விட்டு அமர்ந்திருந்து விளையாட்டை பார்ப்பார்கள். பெரிய அண்ணாமார் வர முன்னர் இந்த சின்னஞ் சிறுக்களின் அணி கிளித்தட்டு விளையாடகளத்தில் இறங்கிவிடும். இந்த விளையாட்டை பார்க்க வருபவர்கள் கம்மா வர மாட்டார்கள். புழுக்கொடியல் மாங்காய் சீவல் பலகாரம் என்று வீட்டில் இருக்கிறதை எல்லாம் கொண்டு வருவார்கள். சொந்த பந்தங்கள் நண்பர்கள் எல்லோர்க்கும் கொடுத்த சாப்பிடுவார்கள்.

இங்கு தான் சிலரது காதல் அரங்கேற்றம் நடைபெறும். காதல் நாயகர்கள் கிளித்தட்டு விளையாடும் இளவட்டத்தினரே. சொந்தக் களிற்ரு இடையே தோன்றும் காதலால் களத்திலே மாமன் மச்சான் சண்டையும் நடக்கும். சண்டைகள் கைகலப்பிலே முடிவடையும். மறுநாள் கிளித்தட்டு விளையாட்டு நடைபெறுவது. ஆனால் எல்லோரும் வழமைபோல வயல்வெளிக்கு வந்துவிடுவார்கள். பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்க வயதானவர்கள் களக்கில் இறங்குவார்கள்.





எப்படியும் தீரும்படி இந்த விளையாட்டு நடைபெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோர் மனதிலும் இருக்கும். ஒரு வழியாக காதலுக்கு ஓவியேற்றி வைத்து விடுவார்கள் பாட்டன், பாட்டிகள். அப்பறும் என்ன மறுநாளே வயல்வெளி களைக்கட்ட ஆரம்பித்த விடும். இப்படி எல்லாம் கதைகளையும் சந்தோஷங்களையும் தந்த இந்த வயல் வெளி விளையாட்டு பின் வந்த கால இடப்பெயர்வுகளில் காணாமல் போய்விட்டது.

மரணபயங்களும் நிம்மதியற்ற வாழ்வும் தொடர ஆரம்பித்தன. கண்ணீரும் சோகமும் வாழ்க்கையாகி விட்டது. திக்கத்தின் நினைவுகளை மறக்க முடியாத தே. வலி அடங்காத வரையில் வேதனை தீராத. வேதனையோ காயங்களையும் வடுக்களையும் பற்றிப் பேசச் சொல்லும். தொடர் காயங்களை இடப்பெயர்வுகளும் உயிர்ப்பலிகளும் காணாமல் போதலும் வீட்டுக்குள்ளேயே கட்டிப் போட்டது.

ஒன்றாய் திரிந்து ஒன்றாய் விளையாடிய நண்பனின் உயிற்ற உடல் திடீர் திடீர் என காணாமல் போனவர்கள் பெற்றோர்களின் தவிப்புகள் இளவட்டத்தினரை இரவில் கூட காண முடியாத திடுக்கு. பெரிதுகள் எல்லாம் மரண பயத்தானே கழிய ஆரம்பித்தன. வயதான பாட்டன் பாட்டிகள் இந்தநிலையை பார்த்த ஏன்கியே சிலர் இல்லாமலே போய்விட்டனர்.

இருந்தவர்களும் மனம் விட்டு சந்தோஷமாய் பேசியதில்லை தம் உறவுகளை எப்படி பாதுகாப்பது என்றே நாட்கள் கடந்தன. விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியும் அறிவியல் எழுச்சியும் போட்டிகளையும் தேடல்களையும் அதிகரித்தன. தொலைந்து போன சொந்தங்களும் உறவுகளின் இழப்புக்களும் இயக்கமான

மனம் கொண்ட சமுதாயமாக மாற்றியது. ஓய்வற்ற வேலை படிப்பு என்று இளவட்டத்தினர் பின்னர் சந்தோஷ உலகத்தை மறந்து விட்டனர்.

கிறமைக்கு கிறமை கிரிக்கெட் போட்டி நடைபெறுகின்றது. போட்டியில் வெல்லணம் என்று நினைத்து விளையாடுகிறார்கள். சந்தோஷமோ மகிழ்ச்சியோ இல்லப்பா. ஆனால் அன்றைக்கு நாங்க விளையாடிய களித்தட்டில் இருந்த சந்தோஷம் தெரியுமா? வயல் வெளி விட்டு வீட்டுக்கு போறது என்றாலே விருப்பம் இருக்காது. என்று வயதான சின்னத்தம்பித் தாத்தா கூறும் போது ஒரு நிமிடம் மெய் சிலிர்கின்றது. அவளவு சந்தோஷமா அந்த விளையாட்டில் என்று நினைக்க தோன்றுகின்றது.

பொங்கல் வகுசம் வந்தா மட்டும் பாரம்பரிய நிகழ்ச்சிகளில் இந்த களித்தட்டும் அரங்கேறும் எங்காவது ஓரிகு கழகங்கள் அதை அரங்கேற்றும். வென்றால் பரிசு என்று தான் விளையாடுகிறார்கள். தொலைக்காட்சியின் ஊடாக பாரம்பரிய நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பு செய்யப்படும்போது அனைவரும் களித்தட்டையும் கண்டு கொள்ள கூடியதாக உள்ளது. அப்போது பாட்டன் பாட்டிகள் தம் இளவட்ட நினைவுகளை. தம் பேரன் பேத்திகளுக்கு சொல்லி தம் ஆதங்கத்தை தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள்

விஞ்ஞானம் வளர்ந்தாலும் அறிவியல் வளர்ந்தாலும் எம் பாரம் பரியத்தின் தனித்துவமும் சந்தோஷமும் கிடைக்குமா? கால மாற்றம் சந்தோஷங்களையும் மாற்றி விடுகின்றன. மனிதர்களின் மனங்கள் இயக்க மடைந்து சந்தோஷங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கே நேரம் கிடைப்பதில்லை இயந்திரமில்லா மனிதர்களை விடுமுறைக் காலத்திலேயே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இன்றைய இளைஞர்களின் சந்தோஷங்களும் தேவைகளும் வேறுபட்டவை. அவர்கள் புதிய புதிய விடயங்களை தேடிப்பார்க்கவே விரும்புவார்கள்.

பழையன கழித்தலும் புதியன புகுவதும் வழமை யான ஒன்று என்று மனதை தேற்றிக்கொள்ளாமட்டும் தான் முடியும்.



முருகாந்தினி.எஸ்





செம்மொழியான தமிழ் மொழியாம்

நமது தமிழ் மொழி செம்மொழி. பழமை வாய்ந்த சிறப்புமிக்க மொழி என்றெல்லாம் நாம் பெருமை பேசிக் கொள்கிறோம். ஆனால் நம்மில் எத்தனை பேருக்கு செம்மொழி என்பதற்குச் சரியான விளக்கம் தெரியும் என்றால் விடை மிகச் சருக்கமாகவே அமையும்.

செம்மொழி என்பதற்குப் பலரும் விளையாட்டாய் ஏதாவது விளக்கம் கொடுத்து பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உண்மையில் இதன் பொருளுரைந்தவர்கள் நெஞ்சை நிமிர்த்தி தமிழ்மொழியைப் பிறந்ததற்கு பெருமிதம் கொள்வார்கள்.

சரி. செம்மொழி என்றால் என்ன?

ஆங்கிலத்தில் classical language என்பதை தான் தமிழில் செம்மொழி என்கிறோம். உலகில் தமிழையும் சேர்த்து 9 மொழிகள் செம்மொழியாக உள்ளன.

கிரேக்கம், இலத்தீன், சமஸ்கிருதம், பாரசீகம், சீனம், அரேபியம், எபிரேயம், தமிழ், கன்டம், ஆசிய மொழிகள் செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளன. ஒரு மொழி செம்மொழி ஆக வேண்டும் என்றால் குறைந்தது 1000 ஆண்டுகளாவது பழமை வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

அந்த பழமையைப் பறைச்சாற்ற இலக்கிய படைப்புகளும், கலைகளும் இருக்க வேண்டும். இவை இருந்தால் அம்மொழி செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெறும். நம் தமிழ் மொழியோ 4000 ஆண்டுகள் பழமையானது. அதற்கு திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போல ஏராளமான இலக்கியச் சான்றுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழில் சங்கப் பாடல்களை இன்று படித்தாலும் ஏதேனும் ஒரே வார்த்தைகளை தவிர மற்றவை நன்கு புரியும்.

செம்மொழியால் என்ன பயன்?

தமிழ் செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றதால் இந்தியப் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு (UGC) அதனை ஏற்கும். அதன்பின் அனைத்து இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும், தமிழ்த்துறை உருவாகும். தமிழ் மொழி தமிழ்க் கலை இலக்கிய ஆய்வுகள் முனைப்பாக நடைபெறும். இந்தியப் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு தமிழைச் செம்மொழியாக ஏற்றால் உலகில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்தும் அதனை ஏற்கும். உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இப்போது கீழ்த்திசை மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழ் இருந்துவரும் நிலைமை மாறி தனியே தமிழ்த் துறைகள் உருவாக்கப்படும்.

செம்மொழிக்கான தகுதிகளாக பதினொரு விதிகளாக வழங்குகின்றனர். தொன்மை, தனித்தன்மை, பொதுமைப் பண்பு, நடுவு நிலைமை, தாய்மைப் பண்பு, பண்பாட்டுக் கலை, அறிவு (பட்டறிவு வெளிப்பாடு), பிற மொழித் தாக்கமில்லாத தன்மை, இலக்கிய வளம், உயர் சிந்தனை, கலை இலக்கியத் தனித்தன்மை, மொழிக் கோட்பாடு என்பவையே அவையாகும்.



உலகில் சில இனங்களின் அடையாளமாக மொழி காணப்படுகிறது. அந்த மொழியில் படைக்கப் பட்டுள்ள படைப்புகளும், மொழியின் பயன்பாடும், அதன் பொதுமைப்பண்புகளும் எல்லா காலங்களுக்கும் பொருத்தும் வகையில் மொழியானது தனக்குள் உரியவாறு கட்டமைப்பைக் கொண்டிருப்பதே அம் மொழியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். இந்த அரும்பண்புகள் தமிழுக்குள்ளே.

மொழியியலாளர் ஒரு மொழியை மதிப்பிடுகையில் மொழியில் உருவான இலக்கியங்களை திறனாய்வு செய்வர். அதில் அம்மொழிக்கிரிய இனம், அது வாழ்ந்த, வாழ்ந்துவரும் காலம், காலம் எனும் முன்றையும் நோக்குவர். ஏனெனில் ஒரு மொழியால் உருவான இலக்கியம் அச்சமூகத்தை மட்டுமே நமக்குத் தெரிவிப்பவை அல்ல. கூடவே அச்சமூகத்தை தொடர்ந்து வரும் மரபார்ந்த பண்பு நலன்கள் பலவற்றையும் தெரிவிக்கின்றன. எனவே தான் முன்னோர்கள், தமிழ் மொழிகளின் படைப்புகள் சமுதாயத்தில் தாக்கத்தை உருவாக்கும் வல்லமை கொண்டது என்கிற காரணத்தால் இலக்கியங்கள் கற்பதற்கும், கற்பிப்பதற்கும் வழங்கும்போது பொருளமைதி குறித்த கோட்பாட்டை வகுத்தனர்.

உலகச்செம்மொழி மாநாட்டு மைய தோக்கப்பாடல்

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
பிறந்த பின்னர்,
யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்

உன்பது நாழி உடும்பது இரண்டே
உறைவிடம் என்பது ஒன்றேயென
உரைத்து வாழ்ந்தோம்... உரைத்து வாழ்வோம்...
நீதும் நன்றும் பிறர் தூ வாரா எனும்
நன் மொழியே நம் பொன் மொழியாம்!

கோரைப் புறம் தள்ளி
பொருளைப் பொதுவாக்கவே
அமைதி வழி காட்டும்
அன்பு மொழி
அய்யன் வள்குவரின் வாய்மொழியாம்

ஒரறிவு முதல் ஆற்றிவு உயிரினம் வரையிலே
உணர்ந்திடும் உடலமைப்பை பகுத்துக் கூறும்...
ஒல்காப் புகழ் தொல்காப்பியரும்
ஒப்பற்ற குறள் கூறும் உயர் பண்பாடு
ஒலிக்கின்ற சிலம்பும், மேகலையும்
சிந்தாமணிபுள்ளே
வளையாபதி குண்டலகேசியும்
செம்மொழியான தமிழ் மொழியாம்...

கம்ப நாட்டாழ்வாரும்
கவியரசி அல்வை நல்லாளும்
எம்மதமும் ஏற்றப் புகழ்வின்ற
எத்தனையோ ஆயிரம் கவிதை நெய்வோர் தரும்
புத்தாண். அனைத்துக்கும்
வித்தாக விளங்கும் மொழி

அகமென்றும் புறமென்றும் வாழ்வை
அழகாக அகத்தளித்து
ஆதி அகத்தமொது இருக்கின்ற இனியமொழி
ஒதி வளரும் உயிரான உலக மொழி...

செம்மொழி -செம்மொழி நம்-தமிழ் மொழியாம்...
வாழிய வாழியவே வாழிய வாழியவே வாழிய வாழியவே...



இந்த கோட்பாட்டை நெறிப்பற்றாமல் விளங்க இலக்கணத்தை வகுத்தனர். அதனால் தான் தமிழ்மொழி தனக்குள்ளே இலக்கணம் என்கிற கட்டமைப்பை பெற்றுள்ளதால் தரமிக்க இலக்கியப் படைப்புகள் அனைத்தும் சங்ககாலம் முதல் ஒர் ஒழுங்கமை திபுடன் பேணப்பட்டு வருகிறது.

அத்துடன் வளர்ந்து வரும் புதிய துறைகள் எது வென்றாலும் அதனையும் ஏற்றுத் தனித்தன்மை மாறாமல் தாய தமிழ் சொற்களிலேயே அத்துறைகளை அறிபும் வண்ணம் சீரினமைத் திறனுடன் தமிழ் மொழி விளங்குகிறது. இத்திறனே அதன் கோட்பாடாகும். மேலும் செம்மொழி இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சில விஷயங்கள் இன்று நவீனத்துவம் அடைந்து அதை நாம் ஏதோ ஐப்பாண்காரன் கண்டுப் பிடித்ததாக நினைத்துக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்போம்.

இது போன்ற சங்கதிகள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு பல புதுப்புதுத் தகவல்கள் வெளிவரும். அதனால் இன்று நம்மிடையே இருக்கும் பல பழக்க வழக்கங்களுக்குக் காரண காரியங்கள் புரியும். இது போன்ற பல ஆராய்ச்சிகள் செய்வதால் தமிழறிஞர்களுக்கு உலகளவில் தேவை கூடும். உலக மொழிகள் அனைத்தும் வேண்டுமானாலும் டிடித்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் தமிழ் டிடித்துவிட்டு தமிழில் எழுதப் படிக்க தெரியாதவர்களை என்னவென்று சொல்வது. இனி வரும் சமுதாயமாவது நூறு சத வீதத்தினருக்கும் தமிழில் எழுதப் படிக்க தெரியும் என்ற நிலையை உருவாக்குவோம்.



நே.நிருஷாந்த

இலங்கையிலேயே நீண்டகாலம் இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்ற சாதனைக்கு சொந்தகாரர்களாக விளங்குபவர்கள் வலி வடக்கு மக்கள். இராணுவ ஆக்கிரமிப்பால் தமது சொந்த வீடுகளில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த இந்த மக்களில் பலர் இருக்க இடமின்றி இன்னமும் அவல வாழ்வு வாழ்கின்றனர். வலி.வடக்கில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளினால் காங்கேசன்துறை பகுதியில் இருந்து கடந்த 1990ம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்டது



இன்று வரை மீள்குடியேற்றப்படாமல் J/213 கிராமசேவகர் பிரிவாக கொண்ட மல்லாகம் நலன்புரி முகாமில் பல இன்னல் களுக்கு மத்தியில் வாழ்கையை நடத்துகிறார்கள். விரைவில் மீளத்திரும்பி விடலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் கையில் அகப்பட்ட பெருட்களுடன் வெளியேறிய வலி.வடக்கு மக்கள் 21 வருடங்கள் கடந்த நிலையில் இன்றும் இயல்பு வாழ்வுக்கு திரும்பமுடியாமல் தம் கணவுகளை கலைத்துக்கொண்டு முகாம்களில் தம் நிலம் பற்றிய ஏக்கத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மீள்குடியேற்றம் முற்றாக முடிந்த விட்டது என புள்ளி விபரதாள்களுடன் பெருமை பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நீண்டகால அலைதலில் வலிவடக்கு மக்கள் பட்ட துயரங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இந்த முகாமில் ஓலைகனாவும் தறுப்பால்கனாவும் வேயப்பட்ட சிறிய சிறிய குடில்கள் மிகவும் நெருக்கமாக அமைந்துள்ளன. எதிர்காலம் பற்றிய கனவை தொலைத்து விட்டு கழற்சை கைதிகளாக வரமும் சிறுவர்கள், குழந்தைகள் என மனதை நெருடும் காட்சிகள் இங்கே ஏராளம்.

காங்கேசன்துறையை சொந்த இடமாக கொண்ட செல்வமலர் என்பவரை சந்தித்த எம்மை அறிமுகப்படுத்தி அவரிடம் பேசிய போது, "நாங்கள் எல்லாரிட்டயும் கேட்டதான் உங்களிரயும் கேட்கிறம். எங்களுக்கு ஒண்டும் வேண்டாம். எங்கட ஊருக்கு விடுங்க"

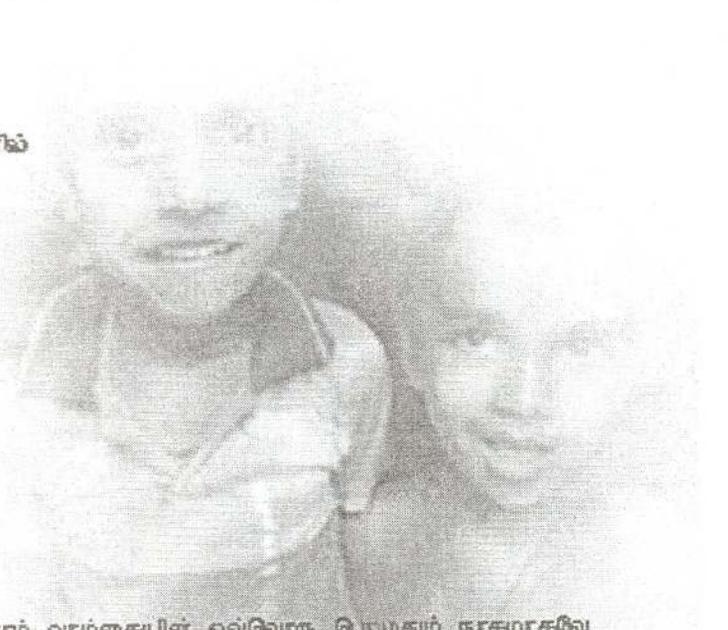
ஏக்கத்தோடு தொடரும் முகாம் வாழ்க்கை.

இவ்வாறு தன்பேச்சை தொடர்ந்தவர் சொந்த மண்ணில் இடம் பெயர்ந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக அகதி அவல வாழ்வை சுமந்த வாழ்ந்த விட்டோம். முகாம்களிலேயே எமது ஆயுள் கழிய வேண்டியதுதானா?? என தன் மன வேதனையை வர்த்தையால் வெளிப்படுத்தினார். முகாமில் வாழும் ராசமலர் என்பவர் முகாம் வாழ்வு குறித்த அவலங்களை எம்மோடு பகிர்ந்து கொண்டார். 'முகாம் வாழ்கை என்பது அவ்வளவு கலப்பா பிள்ளையன்? வெள்ளம் தெற்று நேய் வசதியினங்கள் என்று எத்தனை இடப்படுகள். அவை மட்டுமா என்று கூறியபடியே தன் பேரனை அழைத்து இவன் பிறந்ததே இந்த முகாமில் தான். இதனால் தன் சொந்த முகவரி எது? என்று அவனுக்கு குழப்பம். இங்கே பிறந்தால் எனக்கு இது தானே சொந்த இடம் என்று கூறும் அந்த பிள்ளையின் மனநிலையை என்ன என்று சொல்வது? எங்கு பிறந்தாய் என்று எதிர்காலத்தில் யாரும் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது?" அகதி முகாமில் பிறந்தேன் என்பதா?? அகதியாய் பிறந்தேன் என்பதா?"



இதுவே இளம் சமூகத்தின் ஏக்கம். வலிவடக்காக தமது புர்லீகமாக கொண்ட பிள்ளைகளுக்கு தமது சொந்த இடம் எப்படி இருக்கும் என்றே தெரியாது. காலம் எத்தகைய வஞ்சகவைய இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இவர்கள் செய்த தவறுதான் என்ன? இதனால் தான் என்னவிவா இங்கு தாயின் கருவில் இருக்கும் குழந்தை கூட மண்ணிற்கு வரவிண்ணப்பம் கேட்கிறதாம்.

அம்மா உன் முகம் கரண
 ஆணைதரன் - ஆனாணம்
 அகதி என்ணம் நமத்தடவன் - அவனியில்
 ஆவநர்க்க வீரும்பவிலல
 தரயே .
 ஏனை கட்ட வேட
 இடமில்லையே - எமது
 தற்பரல் கூடரத்தில
 உன் கென்று கேடும் வரை
 உன் வயிற்றில் நன்குருப்பேன்
 உன் பிரசவத்தை அது வரைக்கும்
 ஒத்தினையம்மா ..



எத்தகைய அவலம் எண்ணிப் பாருங்கள்.....
 போர்த்த வலியோடு வாயும் இவர்களின் முகம் வாழ்கையின் ஒவ்வொரு பொழுதும் நரகமாகவே நகர்கின்றது. என்பதை உணர் முடிந்தது. இங்கு இளவயது திரும்மணம், முறையற்ற திரும்மணம் பல சீரகூடுகள் முகம் வாழ்கையால் தொடர்கின்றன. சரியான வழிகாட்டல் இன்மை, வறுமை, தெழிலின்கமை, நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்ட குடிசைகள் என அவர்களது வாழ்க்கை துழுவே அவர்களை இவ்வாறான தவறான பாதைக்கு பயனிக்க செய்கிறது. எழுவந்தொரு வயதான சிவகுமாரதம்பு என்பவரிடம் முகம் வாழ்வு தொடர்பாக பேச்சுக் கொடுத்தேன். "இங்கு தண்ணீர் வசதி மலசலகூட வசதி என எதுவும் போதுமானதாக இல்லை. இங்கு எங்களால் இருக்கமுடியாது எங்கள் ஊருக்கு விடுங்க. வேற ஒன்றும் வேண்டாம்" என்கூட கல்வீடுகள் கெட்டு அங்க கூடுபபந்தது கிடக்குது. இங்க நான்கள் ஒன்ற மத்த குடிசைக்குள் இருக்கிறேன்" என்றார். ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் ஊருக்கு விடச்சொல்லி உண்ணாவிரதம் கூட இருந்து பார்த்தம் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. தேர்தல் என்றால் மட்டும் ஒழுவருகின்றார்கள் என்க வேண்டும் என்றாலும் செய்கிறம் என்கிறார்கள் அவ்வளவுதான், அகதி வாழ்வே இப்படித்தான் கானல் நீரை கையால் அள்ளிக்குடித்த கதைமாக வெறும் ஏமாற்றத்தை மட்டுமே தந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள் என்று சலித்துக் கொண்டார் இங்கு வாயும் தங்குபா என்பவர்.

அவர்களுக்குத்தெவ மற்றவர்களைப் போல் தமது சொந்த நிலத்திற்கு தாமும் திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான். மனித அவலங்களை தொடர்சியாக நகர்த்திக் கொண்டிருந்த யுத்தம் வெகுமீம எதிர்பாராத வகையில் தன் முடிவுரையை எழுதிக் கொள்ள, அதன்பின்னர் அவசர அவசரமாக இடம் பெற்ற மீள் குடியேற்ற நடவடிக்கை வலிவடக்கு மக்கள் மத்தியில் வற்றிப் போன தம் சொந்த நிலம் மீதான கனவுகளை தூசு தட்டி விட்டன.



இருபத்தொரு வருடங்களுக்கு மேலாக அவர்கள் எதிர்பார் த்திருந்த மீள்குடியமர்வு ஒரு சாதகநிலைமையை அடையுமா? இதனை யார் நிறைவேற்றுவாரோ??



ச.முத்துமணி

மனித வள அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்ட

தொழிற்ப்பயிற்சி நிலையம்.

வேலை வாய்ப்பற்ற இருக்கும் இளைஞர் புவதிகளுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ள இலக்காக தொழிற்ப்பயிற்சி அதி கார சபை இன்றைய காலகட் டத்தில் மிகவும் அவசிய தேவை யாக அமைந்து விட்டது.

இலக்காக முடிவடையத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களைக் கொண்டுவர இந்நிறுவனம் அரசு சார் திணைக்களம் ஆகும். சிறந்த மனித வள அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்டு முன்னோக்கி நகர்கிறது. கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு இழந்தோருக்கும் உயர்கல்வியை தொடர முடியாத உயர்வர்க்கும்

கொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றது.

இந்திணைக்களத்தில் தொழிற்பயிற்சி பெறு வோர் நான் ஒன்றுக்கு ஆறு மணி நேரங் கள் பயிற்சியில் பங்கு பெற்றுவிடும் கட்டாய மாகும். இந்நிறுவன த்தின் மூலம் ஆண், பெண் இருபாலருக்கு மான பல்வேறு வகை யான தொழில் பயிற்சி கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பயிற்சிக் காலம் பயிற்சி நெறிகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றது. ஆறு மாதம் முதல் இரண்டு வகுடம் வரை கால வித்தியாசப் படுகின்றது.

விட்டு மின்னியைப்படி, கணினி மென்பொருள், நீர்த்துழைப் பொருத் துதல், மற்றும் கைத் தொலைபேசி திருத்தல் அடிமையியம் பொருத் துதல் கையல் பயிற்சி, அழகுக்கலை, மோட் டர் இயந்திரம் திருத்த தல், போன்ற பல பயிற்சி நெறிகள் போதிக்கப்படு கின்றன.

இங்கு தொழிற்பயிற்சி பெறுபவர்களின் தகுதிகளாக அவர்களின் கல்வி நிலை கொள்ளப்படுகின்றது.

சாதாரணமாக 8ஆம் தரம் கற்றோர்களுக்கு தொழில் மட்டம் குறை ந்த தொழிற்பயிற்சிகளும் சாதாரண தரம், உயர்தரம் கற்றோர்களுக்கு உயர் பயிற்சி நெறிகளும் போதிக்கப்படுகின்றன.

இங்கு தொழிற்பயிற்சி பெறுபவர்களின் தகுதிகளாக அவர்களின் கல்வி நிலை கொள்ளப்படுகின்றது. சாதாரணமாக 8 ஆம் தரம் கற்றோர்களுக்கு தொழில்

கணினி மென்பொருள் மற்றும் வன்பொருள் பயிற்சி நெறிகளை பயிலுவோர் மிகத் திறமைமையான முறையில் பயிற்சி மேற் கொள்கின்றனர். மட்டம் குறைந்த தொழிற்பயிற்சிகளும் சாதாரணதரம், உயர்தரம் கற் றோர்களுக்கு உயர் பயிற்சி நெற் களும் போதிக்கப்படுகின்றன.

கணினி கற்கை என்பது அவசியம் யாப்படும் இக்காலப் பகுதியில் இந்நிணைக்களத்தில் பயிற்சிப் போதனைகள் மிகப் பயனுடைய வைப்பாக அமைகின்றன.

இந்திணைக்களத்தில் சில கற்கை நெறிகளுக்கு பயிலநர் கவிடமிருந்து கட்டணம் அற விடப்படுகின்றன. மோட்டர் திருத் துதல் மற்றும், அடிமையியம் பொருத்தலை ஆகிய பயிற்சி நெறிகளுக்கு தேவைப்படுகின்ற தொழில் உபகரணங்கள் நிலை யத்தின் மூலமே வழங்கப்படு கின்றன. இவ்வாறான பயிற்சி நெறிகளை போதிப்பதற்காக தரம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் சேவை யில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

18 முதல் 35 வயதிற்கு இடை யட்ட வயது கொண்டோருக்கும்



அளப்பெரிய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கி யாகிறது. யாழ்ப்பாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் யாழ் கே.கே.எஸ் விதியில் தலைமைய கற்கை கொண்டுவந்து. எதிர்காலத்தில் எப்படி முன்னேறு வது என்று தெரியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிரு இருக்கும் மனவர்களும், சிறந்த தொழிற்ப பயிற்சி ஒன்றை எதிர்வாழ்ப்போருக்கும் அவர்கள் கைய விதப்பின் பேரில் விருமிய தொழில் பயிற்சியை மேற்க

வேறு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி ஒன்றை மேற்கொள்ளாதோருக்கும் இத்திணைக்களம் முன்னுரிமை வழங்குகின்றது. இங்கு பயிற்சி பெறும் பயிற்சியாளர்கள் NVQ எனப்படும்.

இயங்குவதுடன் இங்கு ஆணைத் தொழிற்சாலைகளையும் நிலவு இங்கு பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களில் ஏராளமானோர் பல்வேறு திணைக்களங்களில் வேலை வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர். அண்மையில் திணைக்களத்தின் தலைவர் இரா. அகிலன் அவர்களிடம் இத்திணைக்களத்தின் செயற்பாடு தொடர்பாக கேட்ட

இந்நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெற்ற தற்போது பல திணைக்களங்களிலும் தொழில் புரிகின்றனர். இதில் வகுத்தக்

கூடிய விடயம் என்னவென்றால் இப்பயிற்சி பெற்ற தொடர்பாக இன்னும் கிராம மக்களுக்கு தெரியாமல் இருப்பதே ஆகும் என்றார்.

போது.... 'தற்போது

இந்நிறுவனத்தில்

பயிற்சி பெறுவோர்

முதல் இலத்திரனியல்

தொகை அதி

கரிக்கப்பட்டு

ள்ளது. பயிற்றோர்

ஏராளமான

மாணவர்கள்

பயிற்சி பெறு

வதுடன் சில

பயிற்சி பெற்றோர்

காக மாநாடு

பயிற்சி பெற்ற

நவீன முறையில்

புதிய இலத்திரனியல்

செய்தல்களை



National Vocational Qualification உயர் சான்றிதழைப் பெறுவதுடன், உள்நாட்டு அரசு மற்றும் தனியார் திணைக்களத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் வெளிநாட்டு ஒன்றில் தொழில் வாய்ப்பு ஒன்றைப் பெறவும் தகுதியுடையவர்கள். தற்போதுள்ள காலப்பகுதியில் NVQ சான்றிதழ் பெற்றோருக்கு வேலைவாய்ப்பிற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன.

வெளிநாடுகளில் கூட இவ்வாறான தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றன. இத்திணைக்களத்தின் மூலம் வழங்கப்படும் சான்றிதழ்கள் இலங்கை மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் மட்டம் 1, மட்டம் 2, மட்டம் 3 ஆகிய தரங்களில் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

கின்றது. ஆணைப்பற்றாக குறையை நிவர்த்தி செய்ய ஏற்கனவே இங்கு தொழிற்சாலைப் பயிற்சி பெற்ற NVQ நிவர்த்தி செய்தவர்களை பயன்படுத்தவுள்ளோம்.



சூரியித

சிவக்கும் விழிகளுக்குள் இன்று சிவத்தம்பியே

பெருமையற தமிழ் நாட்டை பேணியோருள்
 பேரறிஞர் பலர்க்குள்ளே ஒருவராக
 திருத்தமிழின் மூதறிஞர் தலைமை புண்டு
 குருவென்று புகழ் கூற குவலயத்தோர்
 கலைக்கழக ஓய்வு நிலை தலைமை சேர்ந்த
 பேராசான் கார்த்திகேச சிவத்தம்பியின்
 பேரிழப்போ ஈழல்லாத பெருமீழப்பாம்.

நெல்லியடி கரவெட்டி பிறப்பினாராம்
 நேர்மையற ஈறெடுத்த நேசத்தாயாம்
 கல்விபினை ஆரம்பித்த கல்விக்கூடம்
 கரவெட்டி விக்கோஸ்வரா கல்வாரி காண்
 எல்லவரும் எழுத்தறிவால் உயர்ந்தே ஒங்க
 எழுதிவைத்தார் எழுபதாவ அரிய நூல்கள்
 முன்னுரையும் பின்னுரையும் விமர்சனங்கள்
 மதிப்பாக பத்திரிகைக் கெழுதினாரே

சமநேர மொழி பெயர்ப்பு ஆளராக
 கதேச பாராளுமன்ற பதவிபெற்றார்
 கலை நிறைந்த சிரோஷ்ட பேராசனாக
 கலைமயக்க இலக்கணம் இலக்கியத்தை
 இமைப் பெறழத்தில் கற்போர்க்காய் இயற்றி தந்த
 இயன்ற வரை நேர்காணல் இதழ்கள் மூலம்
 நமதறிவை பெருக்க வெண்ணும் நிலைவினாலே
 நாவெல்லாம் நமக்காக நலிவையுற்றார்.

பண்டு கால கலாசாலை கண்டிராத
 பட்டப்படிப்பென்றும் காணா பரடமன
 நண்கலையை தமிழ் மொழியில் நிர்மாணித்து
 நிலை நிறுத்தி நண்க்கறிவை ஒருங்கிணைத்து
 மண்டு தமிழ் யாழ் நகரின் மலக்கம் தீர்த்து
 மாமனிதர் விட்டுச்சென்ற மூதுசத்தை நாம்
 அண்ணளவும் மறக்காத மனமே கொண்டு
 அன்னவரின் அரும் பணிக்கு நன்றி சொல்வோம்

எழுத்தாளர் கழகத்தினால் அறிஞர் விருதும்
 ஏற்றதான் சாகித்ய ரத்னாவிருதும்
 விழுத்தகையின் விருதாயாலுமை பரிசும்
 விரதனாய் கொடகே என்னும் நிறுவனத்தோர்
 விரும்பியே அளித்த விருதால் வியந்திட்டாரே
 எழுத்தாளன் இன்னும் பல பரிமாணத்தில்
 ஆளுமையே கொண்ட எமதாசானே நீர்
 எமைப்பிரிந்து எங்கே ஐயா சென்றுவிட்டீர்

பாசமும் பண்பும் கொண்ட ஐயா எம்மை
 பக்குவமாய் படிப்பித்து கல்விதந்தீர்
 தேசத்தில் உயர்வாக நாங்கள் வரறு
 தேவாத புகட்டி பாடம் பெறவைத்தீரே
 நாசமாய் போன காலன் கவர்ந்த செய்தி
 நாம் கேட்டு வதங்கி உயிர் வாடுகின்றோம்
 அதனாலே உங்கள் ஆன்மா
 என்றென்றும் சாந்தி பெற வேண்டுகின்றோம்



சுருளிஞர்
 சிவத்தம்பி



ஆக்கம் ஜெயா ஜெகன்

இந்தியாவில் உள்ளவர் பயிற்சியின் போது
பாற் பல்கலைக்கழக ஊடகவளங்கள் மற்றும்
பயிற்சி மைய மாணவர்களும் சென்னை
பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் கள ஆய்வு ஒன்றிற்சுகாக
காஞ்சிபுரத்தில்...

